

NOWY DZIENNIK

Adres dla przesyłek pocztowych: Kraków, Skrytka 555.
Redakcja i Administracja: ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Redakcji 136-89, Administracji 102-79 (prenumerata),
206-70 (inseraty). Konto czekowe P.K.O. w Krakowie 400.690

Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.
Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie.

KONKURS LETNI Szczegóły w numerze

Minimum-torównośćliczebna Żydów i Arabów stwierdza komisja mandatowa

Londyn, 8. 7. ZAT. Prasa londyńska zamieszcza sprzeczne relacje o uchwałach ostatniej sesji komisji mandatowej w sprawie Palestyny. Podczas gdy „Great Britain and the East” zapewnia, że przemówienie ministra kolonii Malcolm MacDonalda wywarło silne wrażenie na komisji mandatowej, korespondent dyplomatyczny „Jewish Chronicle” twierdzi, że członkowie komisji mandatowej wypowiedzieli się stanowczo przeciwko polityce „Białej Księgi” i odmówili kategorycznie zaakceptowania postanowień, które przewidują imigrację 75.000 Żydów w okresie 5-letnim. Według informacji „Jewish Chronicle” minister kolonii przestał już po swoim przemówieniu pisemnie wyjaśniać członkom komisji. Komisja obstawała jednak przy tym, że mandat nie pozwala prze-

kształcać Żydów w Palestynie w mniejszość. Punkt ten ma być również uwzględniony w sprawozdaniu do Rady Ligi.

W odróżnieniu od swego stanowiska podczas debaty parlamentarnej MacDonald przed komisją mandatową podkreślił z naciskiem gwarancje konstytucyjne dla mniejszości żydowskiej. Stanowisko komisji skłonić miało MacDonalda do poczynienia dalszych koncesyj w tym kierunku.

Tak więc cały problem konstytucyjny w Palestynie zdaje się odbywać pomyślną ewolucję. Aczkolwiek sprawozdanie do Rady Ligi wyraźnie tego nie stwierdza, to jednak komisja mandatowa uznała za minimum żądań liczebną równość ludności żydowskiej i arabskiej w Palestynie.

Anglia nie przeszkodzi zakładaniu nowych kolonii żydowskich w Palestynie

Londyn, 8. 7. ZAT. W odpowiedzi na interpelację posła Wedgwooda minister kolonii Malcolm MacDonald zapewnił, że rząd palestyński nie zamierza czynić przeszkód przy zakładaniu nowych kolonii żydowskich. Interpelacja pos. Wedgwooda dotyczyła założenia nowej kolonii w Bejsanie.

Pos. Wedgwood zapytał następnie ministra

o los 748 „nielegalnych” imigrantów, internowanych ostatnio w Palestynie. — MacDonald odparł, że policja zatrzymała na okręcie „Wierśis” 712 „nielegalnych” imigrantów. Wszystkich internowano, lecz później zwolniono, wyjąwszy 21, co do których toczą się dochodzenia. Liczba ta będzie potrącona z następnej kwoty imigracyjnej.

Rosnące żądania Japonii

Paryż, 8. 7. (M). W dyplomatycznych kołach francuskich z wielką uwagą śledzony jest roz-

wój wypadków na Dalekim Wschodzie. Rokowania, odbywające się w Tokio pomiędzy przedstawicielami W. Brytanii a Francji w sprawie incydentów w Tientsinie, są bardzo trudne.

Według informacji, otrzymanych w Paryżu,

Kongres P. P. S. we wrześniu

Warszawa, 8. 7. (Sin). Jak się dowiadujemy, kongres P. P. S. odbędzie się w dniach 17 i 18 września w Łodzi.

Bez pośrednictwa niemieckiego

Warszawa, 8. 7. (Sin). Dotychczas jagody polskie eksportowane były do Londynu przez Hamburg, przy czym pieniądze, przypadające z tego tytułu były zamrożone. Na podstawie ostatnich transakcji pieniądze te wpływają bezpośrednio do Polski, a już w najbliższym sezonie eksport zostanie skierowany wyraźnie na Gdynię.

Bomba przed synagogą w Kairze

Kair, 8. 7. ZAT. Akcja antyżydowska w Egipcie uległa ostatnio zaostrzeniu. Przed wejściem do synagogi w Kairze wykryta bomba o dużej sile wybuchowej. Policja prowadzi surowe dochodzenia i dokonuje licznych aresztowań. Bomba była owinięta w gazetę, która zawierała pogróżki pod adresem Żydów egipskich, popierających syjonizm.

Żydowscy uchodźcy uciekli z płonącego okrętu

Paryż, 8. 7. ZAT. Organizacje Joint i Hicem w Paryżu otrzymały depesze od gminy żydowskiej na wyspie Rhodos z apelem o pomoc dla 800 żydowskich uchodźców, którzy wylądowali na wyspie, zmuszeni opuścić płonący statek na otwartym morzu.

władze japońskie dążą rzekomo do rozszerzenia ram tych rozmów. Japończycy nie chcą ograniczyć rokowań do zbadania sytuacji w Tientsinie, lecz pragnęliby poddać dyskusji całe zagadnienie cudzoziemskich koncesyj w Chinach oraz szereg spraw gospodarczych i monetarnych. Gdyby strona japońska trwała przy tym zamiarze, nie ulega wątpliwości, iż zarówno Francja, jak i Stany Zjednoczone, zażądałyby wzięcia udziału w rokowaniach, ponieważ nie mogłyby dopuścić do precedensu, który mógłby być później przeciwko nim wysuwany.

Blokada koncesji w Tientsinie jest przeprowadzona przez Japończyków z całą ścisłością. Pomimo to, zaopatrzenie koncesji francuskiej w środki żywnościowe jest zadawalające.

Węgrzy nie wierzą w szanse wojenne Niemiec

Warszawa, 8. 7. (Sin). W Budapeszcie wywołała ogromną sensację broszura, napisana przez prof. Lajosa p. t. „Szanse Niemiec na wypadek wojny”.

Autor broszury, opierając się na źródłach niemieckich, dowodzi, że Trzecia Rzesza nie ma szans wygrania wojny z Anglią i Francją ani krótkiej błyskawicznej, ani długiej. Gdyby

Niemcy zmobilizowały jak w 1914 r. 100 dywizji, to potrzebowałyby około 5.000 oficerów sztabu generalnego, tymczasem posiada ich 3.850. Brak jest również Rzeszy 90.000 oficerów liniowych i 600.000 podoficerów. Kolejnictwo niemieckie jest w b. złym stanie. Broszurka ta ukazała się w Budapeszcie już w kilku wydaniach.

**KOSTIUMY
KAPIELOWE**

z konikiem morskim
Wyłączna sprzedaż.

**Oryg. JANTZENY
STROJE PLAŻOWE
MODELE**

Juljusz Nacht, Kraków, Stradom 5

NA POSTERUNKU:

PRZYPIŁY I ODPIŁY
NIEPOKOJU

(Z. R.) KRAKÓW, 9 lipca.

W przeciwieństwie do poprzedniego week-endu, pełnego alarmujących pogłosek o mającym nastąpić puczu w Gdańsku — obecny week-end minął spokojnie, w atmosferze widocznego odprężenia. Oczywiście zarówno poprzednie alarmy jak i obecne przejaśnienie są tylko fazami tej „wojny nerwów”, której trwanie zapowiada się jeszcze na bardzo długi czas. W tym czasie będziemy niezawodnie mieli jeszcze nieraz do czynienia z przypiłymi i odpływanymi niepokojem, z niejednym manewrem obliczonym na uspienie czujności i przelamanie nerwowej wytrzymałości poszczególnych partnerów rozgrywki.

Wszystko wskazuje jednak na to, że w ciągu najbliższych sześciu tygodni nie należy oczekiwać rozstrzygnięcia o charakterze zasadniczym. W Berlinie, który nadaje tempo rozgrywce, zapowiada się do końca sierpnia — oficjalnie przynajmniej — martwy sezon. Kanclerz po wizycie premiera Bułgarii wrócił do swej samotni w Obersalzberg, którą, — sauf l'imprevu — ma opuścić dopiero z końcem sierpnia, by wygłosić przemówienie w Tannenbergu, w tej samej niemal chwili, w której w Gdańsku bawić będzie zapowiedziany oficjalnie rządowi polskiemu krążownik „Koenigsberg”. Nie było — wbrew oczekiwaniom, mowy w Bremie, widocznie niemieckie czynniki decydujące uznały, że seria przemówień Goebbelsa stępiła już dostatecznie wrażliwość europejskich nerwów na wychny słowne.

Tak więc dopiero pierwsze dni września przyniosą wznowienie „wielkiego sezonu dyplomatycznego”. Norymberski „Parteitag”, wizyta generała Franco i króla Wiktora Emanuela w Berlinie — to główne imprezy tego sezonu.

A zatem na razie wszystkie oznaki zapowiadają siedmiotygodniową pauzę. Ministrowie zachodniej Europy będą mieli spokojniejsze week-endy, a również szersza publiczność będzie mogła z większym spokojem wyzyskać okres wakacyjny.

Oczywiście nie oznacza to bynajmniej zastoj. Wprost przeciwnie, prawdopodobieństwo, że w nadchodzących tygodniach nie rozlegnie się w Europie huk strzałów stwarza pomyślniejsze warunki dla kontynuacji szeregu doniosłych prac dyplomatycznych, będących w toku po obu stronach międzynarodowej barykady.

A więc mocarstwa osi zechcą w tym czasie przeciągnąć ostatecznie na swoją stronę te państwa, które dzisiaj jeszcze bronią się przeciwko naciskom Berlina i Rzymu i chcą za wszelką cenę wytrwać w swej neutralności. Chodzi tu w pierwszym rzędzie o Hiszpanię, dokąd przybywa w dniu jutrzejszym minister Ciano, by przeforsować propozycję paktu polityczno - wojskowego, przedłożonego swego czasu w Rzymie min. Sunnerowi. W Burgos ostateczne decyzje w tej mierze jeszcze nie zapadły, a dążenie do neutralności pokrywającej się z rzeczywistymi interesami Hiszpanii, jest bardzo silne. Niemniej Rzym dysponuje potężnymi środkami nacisku zarówno od zewnątrz jak i od wewnątrz.

We wschodniej części Śródziemnomorza presja osi pójdzie w kierunku Jugosławii i Bułgarii. Pozycja tych dwu państw nie objętych żadnymi gwarancjami i chwyconych w sieci niemieckich układów gospodarczych, jest bardzo ciężka. Rzesza zechce niezawodnie podsyć rewizjonizm bułgarski i spowodować rząd sofijski do postawienia sprawy południowej Dobrudży na porządku dziennym. Bułgaria rozumie, że krok ten postawiłby ją z miejsca wobec solidarnego frontu państw bałkańskich i — jak na razie — nie zamierza pójść na lep berlińskich sugestii. Gorsza jest pozycja okrażonej Jugosławii. Nie jest więc wykluczone, że konieczność lat-

wych i doraźnych sukcesów skłoni oś do chwilowej zmiany marszrutu w kierunku południowo - wschodnim. Sytuacja nad Adriatykiem, gdzie zewnętrznemu zagrożeniu towarzyszy jeszcze otwarta rana, jaką jest niezalutwany problem chorwacki — jest bardzo poważna.

Po drugiej stronie frontu — budowa bloku obronnego poczyniła poważne postępy. Południowo - wschodnie ogniwa tego łańcucha są już kompletnie wykończona, a obecny objazd stolic bałkańskich przez egipskiego ministra spraw zagranicznych stanowi zewnętrzny przejaw włączenia Egiptu do zmontowanego przez Wielką Brytanię systemu. Zagadnienie skutecznej obrony Suez i równowagi wschodniego Śródziemnomorza jest tym samym pozytywnie przesądzone.

Stalowy blok gwarancji i zobowiązań polityczno-wojskowych został w ostatnich dniach umocniony i podmurowany bardzo solidnym materiałem, mianowicie sześćdziesięcioma milionami funtów szterlingów, wyasygnowanych przez Wielką Brytanię na dobrojenie sojuszników.

W gorących godzinach poprzedniego tygo-

3 TYGODNIE
NAD
MORZEM CZARNYM
Na plaży Carmen Silva. Zwiedzanie Bukaresztu i Konstantynopola
16. VII. — 6. VIII. Zł. 199.—
3. VIII. — 24 VIII. Zł. 199.—
WAGONS-LITS // COOK
Kraków, SŁAWKOWSKA 12

dnia okrzepł ostatecznie sojusz brytyjsko-francusko-polski, który wykazał, że funkcjonuje na odcinku gdańskim z maksymalną sprawnością i jest niedostępny dla „monachijskich” podkopów w rodzaju... „nie warto umierać za Gdańsk”. W bilansie dotychczasowej rozgrywki są to bezsprzecznie aktywne, figurujące w rubryce — utrzymanie pokoju.

Istnieją jednakże również i pozycje, których jeszcze ostatecznie do tej rubryki wpisać nie można, i które — o ile się już posługujemy terminologią buchalteryjną — mają jeszcze na razie charakter pozycji przechodnich.

W tej rubryce figurują w pierwszym rzę-

Miliard franków pożyczki dla Polski

Warszawa, 8. 7. (Sin). „Słowo“ wileńskie donosi, że równoległe z pożyczką angielską ma być otwarty kredyt przez Francję w wysokości 1.000.000.000 franków, t. j. 150.000.000 zł. Ze

sprawą tą łączy się wizyta w Londynie znanego eksperta francuskiego ministerstwa skarbu p. Reuffe.

Kryzys gabinetowy w Holandii
przeciąga się

Haga, 8. 7. (N). Usiłowania, zmierzające do uformowania nowego rządu, trwają w dalszym ciągu. Dzisiaj rano królowa przyjęła b. gubernatora Indji Holenderskich oraz konferowała z przedstawicielami armii i marynarki. Colijn przyjął przewodców stronnictwa chrześcijańskiego.

W kołach zbliżonych do rządu, jak donosi Reuter, panuje przekonanie, iż trwający już 9 dni kryzys wrócić się zakończy. Prawdopodobnie premierem ponownie zostanie Colijn.

W kołach politycznych twierdzą, iż królowa wywiera bardzo duży wpływ na dalszy rozwój wypadków i na rozwiązanie kryzysu. Nowy gabinet przede wszystkim zajmie się wzmocnieniem obrony Indji Holenderskich, zwracając uwagę na rozbudowę floty.

Nowy znaczek pocztowy

Warszawa, 8. 7. PAT. Ministerstwo Poczty i Telegrafów postanowiło wydać z okazji 25-lecia Czynu Legionów specjalny znaczek oraz serię kart pocztowych, które będą miłą pamiątką dla uczestników zjazdu i atrakcją dla filatelistów.

Także Nowa Zelandia
otrzyma kredyty zbrojeniowe

Londyn, 8. 7. PAT. „Financial News“ dowiada się, że istnieje zamiar udzielenia przez rząd brytyjski specjalnych kredytów eksportowych na wywóz broni i artykułów przemysłowych do Nowej Zelandii. Nowe kredyty udzielone byłyby niezależnie od sum, przewidzianych na pomoc kredytową dla państw sprzymierzonych.

KUPON Nr 1

KONKURS LETNI
dla Czytelników
„NOWEGO DZIENNIKA“

Pensjonaty:

1. „Iwonka“ w Krynicy
2. „Jedynaczka“ w Rabce
3. „Jurand“ w Zakopanem
4. „Zacisze“ w Szczyrku

dzie nieukończone i wlokące się jak po grudzie rokowania z Moskwą. Nie wchodząc tu w gąszcz formulek i subtelności prawniczych, w którym to gąszczu zagubiono pierwotny cel rokowań, można jednakże zaryzykować tezę, że winę dotychczasowych niepowodzeń można podzielić równomiernie pomiędzy Londyn i Moskwę. U podstaw tych niepowodzeń leży — brak zaufania partnerów. Chamberlain obawia się, że da się wciągnąć w formułę gwarancyjną zbyt szeroko rozbudowaną. Mołotow nie może zaś zapomnieć, że rokuje z byłymi... monachijszymi.

I nie jest rzeczą wykluczoną, że splątany węzeł rokowań moskiewskich zostanie przecięty prostą formułą wzajemnej pomocy przeciwko wszelkiej agresji i w ten sposób powstanie ostatnie ogniwo, którego zmontowania w jak najszybszym czasie domaga się opinia publiczna mocarstw zachodnich. Oczywiście nie bez wpływu pozostanie tutaj dalszy rozwój wydarzeń dalekowschodnich, gdzie w ostatnich dniach ujawniło się nagle istnienie — trzeciego frontu, mianowicie japońsko-sowieckiego.

Wydarzenia na Dalekim Wschodzie promieniują jednakże nie tylko ku Europie, lecz również ku Ameryce, gdzie wkrótce rozegra się decydująca batalia o ustawę w sprawie neutralności. Dopiero przyjęcie tej ustawy wedle formuły Roosevelta nada blokowi przeciwnopastniczemu niejako — „ostatni szlif”, oprze go bowiem o niezmierny potencjał surowcowy i przemysłowy zaatlantyckiej demokracji.

A zatem na Moskwę i Waszyngton skierują się w ciągu najbliższych tygodni spojrzenia i oczekiwania. W tych dwóch stolicach zapadną decyzje, od których będzie zależeć, w jakim rymsztunku wyjdzie świat na spotkanie wydarzeń „wielkiego sezonu”, którego inauguracją będą: mowa tannenberska i po-
byt „Koenigsberg” w Gdańsku.

Wyrzuceni Niemcy wracają do Rzeszy

Berlin, 8. 7. PAT. Według doniesień urzędowych D. N. B., powraca statkiem z południowej Ameryki grupa 600 wydalonych z Brazylii i Argentyny Niemców. Niemcy ci skoncentrowani będą w domach partyjnych, dopóki nie znajdą odpowiedniego miejsca pracy.

Macki polipa hitlerowskiego

Montevideo, 8. 7. PAT. Na granicy urugwajsko-brazylijskiej władze zatrzymały dwóch podejrzanych osobników, którzy jak wykazała rewidzja, wieźli większe ilości narodowo-socjalistycznej bibuły propagandowej.

Naprzód atakują, a później ubolewają

Londyn, 8. 7. PAT. Szef sztabu 3-ciej eskadry japońskiej w Szanghaju wyraził na ręce admirała Holta, dowodzącego flotą brytyjską na rzece Yangtse, ubolewanie z powodu uszkodzenia kanonierki angielskiej przez wybuch bomby, zrzuconej podczas bombardowania przez samoloty japońskie Czangkingu w ubiegły czwartek.

Japończycy wciąż „stracają“

Tokio, 8. 7. PAT. Agencja Domei donosi: 50 samolotów sowieckich i mongolskich ukazało się dzisiaj popołudniu nad jeziorem Buir. Samoloty japońskie odparły nieprzyjaciela, strącając 25 samolotów sowieckich. Wszystkie samoloty japońskie powróciły do swych baz operacyjnych.

Afront wobec sowieckich związków zawodowych

Zurych, 8. 7. PAT. Międzynarodowy kongres związków zawodowych 48 głosami przeciwko 36 odrzucił propozycję delegatów angielskich, zalecającą przyjęcie związków zawodowych sowieckich do federacji międzynarodowej związków zawodowych.

Kocioł italski wykopano w Wielkopolsce

Poznań, 8. 7. PAT. Przed kilku tygodniami w czasie wylewów rzeki Orli koło Domaradzic w pow. rawickim woda wymyła rozmaite przedmioty, pochodzące z grobów. Znaleziskiem tym zaopiekowali się nauczyciele pp. Rybacki i Nowak, zawiadamiając o tym Instytut Prehistoryczny U. P., który prowadzi tam badania. Na cmentarzysku tym odkryto dotąd przeszło 40 grobów, zawierających spalone kości zmarłych, naczynia gliniane, przystawki, podręczne narzędzia z żelaza, przedmioty ozdobne i broń. W jednym z grobów leżał brązowy kocioł z kabłąkiem, pochodzący z Italii, z miejsca gdzie je wtedy masowo wyrabiano, mianowicie z Capui. Cmentarzysko to, pochodzące z 1-2 wieku po Chrystusie, jest cennym przyczynkiem do stosunków wzajemnych między państwem rzymskim a ziemiami polskimi w tych wiekach.

Straszny wypadek w Jarosławiu

Lwów, 8. 7. (O). Z Jarosławia donoszą o wstrząsającym wypadku, jaki wydarzył się w wstrząsającym wypadku, jaki wydarzył się w willi lekarza powiatowego dr Grzegorzewskiego. Zamieszkały w tej willi 52-letni nauczyciel Jaworczyński udał się na strych dla naprawienia uszkodzonego zbiornika wody. Podczas pracy nauczyciel porażony został śmiertelnie prądem elektrycznym, ponosząc śmierć na miejscu.

Tragedia zawiedzionej miłości

Lwów, 8. 7. (O). Dziś o godz. 7 rano rozegrał się ponury dramat przy ul. Wileńskiej 8. Do domu tego przybyła Maria Zangerówna, 11-letnia dziewczynka, która udała się na 2 piętro, skąd skoczyła na bruk podwórza. Dziwnym zbiegiem okoliczności nie straciła ona nawet przytomności, doznając obrażeń zewnętrznych na ciele. Odwieziono ją do szpitala. Powodem samobójstwa jest prawdopodobnie zawód miłosny.

NA FIORDY I NORDKAP

NA LUKSUSOWYM MOTOROWCU

M/S „PIŁSUDSKI“

25/VII - 9/VIII • CENY MIEJSC OD ZŁ. 520.—

INFORMACJE I ZAPISY:

G D Y N I A A M E R Y K A

LINIE ŻEGLUGOWE, S. A.

WARSZAWA, PL. MAŁACHOWSKIEGO 4, TEL. 609-61

ODDZIAŁY: GDYNIA, KRAKÓW I LWÓW ORAZ BIURA PODRÓŻY

Bezpłatny przewóz dzieci na kolejach

Warszawa, 8. 7. PAT. W terminie od dnia 10 lipca rb. do dnia 19 lipca włącznie odbędzie się dorocznym zwyczajem ulgowy przewóz dzieci na PKP, pod hasłem „PKP najmiłszym turystom“.

Z przejazdów ulgowych mogą korzystać dzieci w wieku do lat 14 tzn. urodzone nie wcześniej, jak w 1925 r., udające się w podróż pod opieką osoby dorosłej, mającej najmniej 18 lat. Opiekun może zabrać ze sobą najwyżej 4-o dzieci. W tym celu musi nabyć dla siebie bilet za opłatą normalną bądź też ulgową, stosownie do posiadanych uprawnień do korzystania z ulg. Mogą to być zatem obok ulg stałych także bilety wycieczkowe powrotne, robotnicze powrotne ulgowe nabywane na podstawie książeczki turystycznej, kajakowej bądź też indywidualnych kart uczestnictwa itp.

Natomiast nie mają prawa do ulgowego przewozu dzieci — posiadacze biletów bezpłatnych służbowych, okręgowych, odcinkowych, miesięcznych, tygodniowych, tygodniowych robotniczych, miesięcznych szkolnych, miesięcznych specjalnych, biletów abonamentowych, biletów zbiorowych na przewóz grup, kart kontrolnych na pociągi popularne oraz biletów komunikacji międzynarodowej wszel-

kiego rodzaju.

Przed wyjazdem opiekun musi zaopatrzyć dzieci w karty uczestnictwa i bilety ulgowe. Karty wydają kasy biletowe PKP i biur podróży w cenie po 0,30 zł. od sztuki. Po ich wypełnieniu należy je przedstawić w kasie biletowej, nabywając bilet ulgowy dla dziecka ze zniżką 75 procent, ważny na przejazd i bezpłatny powrót. Po przybyciu do stacji docelowej nie należy oddawać biletów dla dzieci przy wyjściu, aby skorzystać z bezpłatnego powrotu. Przed wyjazdem z powrotem bilety te wraz z kartami uczestnictwa należy przedstawić w kasie do ostemplowania.

Ulgą stosowana jest przy przejazdach pociągami osobowymi i pociągami pospiesznymi w klasach 1, 2 i 3 z wyjątkiem pociągów motorowych ekspresowych i luksusowych.

Opiekun, wiozący ze sobą dzieci starsze, powinien posiadać dowody, stwierdzające wiek dzieci (legitymacje, zaświadczenia administracyjne, świadectwa urodzenia itp.)

Zwraca się uwagę na dokładne wypełnianie rubryk zawartych w karcie uczestnictwa dla dzieci (atramentem lub ołówkiem kopiowym) w celu uniknięcia nieporozumień ze służbą kolejową.

Zaprzeczają, ale boją się

Gdy egipski minister wozuje po Bałkanach

Berlin, 8. 7. PAT. Korespondent białogrodzki „Hamburger Fremdenblatt“ zapewnia, że wizyta egipskiego ministra spraw zagranicznych Jehia Paszy pozbawiona jest znaczenia politycznego. W kołach jugosłowiańskich pragną tylko rozpoczęcia rozmów gospodarczych. Nie może być mowy o pertraktacjach politycznych. Z formy jednakże, w jakiej dziennik podaje uspakajające opinie publiczną wynurzenia, wynika, że niemieckie koła polityczne śledzą przebieg tej wizyty z niepokojem, ze względu na bliskie stosunki Egiptu z Anglią.

Poza tym zwraca uwagę, z jakim naciskiem podkreśla się równocześnie zaprzeczenie posła egipskiego w Berlinie, według którego wiadomość o zawarciu sojuszu wojskowego między Egiptem a Turcją nie polega na prawdzie. Równocześnie strona niemiecka podkreśla, że podróż egipskiego ministra spraw zagranicznych Jehia Paszy po Bałkanach w żadnym wypadku nie ma na celu poparcia lub wzmocnienia w jakikolwiek sposób polityki okrążania przeciwko Niemcom.

Nie doszło do układu niemiecko-bułgarskiego

Sofia, 8. 7. PAT. Dziennik „Zora“ podaje, że w czasie wizyty berlińskiej premiera Kiossewanowa nie było mowy o zawarciu jakichkol-

wiek układów lub przyjęcia zobowiązań między Rzeszą a Bułgarią.

Niemcy nie mogą przebaczyć Turcji

Stambuł, 8. 7. PAT. Polemika prasy tureckiej z dziennikami niemieckimi i włoskimi, wynikła z powodu zawarcia przez Turcję u-

kładów z Anglią i Francją oraz z okazji przyłączenia Hatayu do Turcji, trwa bez przerwy. Na groźby niemieckowłoskie pisma tureckie odpowiadają oskarżeniem Berlina i Rzymu o zamiary agresywne w stosunku do Bałkanów i krajów Bliskiego Wschodu.

PRZEGLĄD PRASY

żydowska siła zbrojna

W dalszym ciągu reportaży „Kuriera Porannego“ o Palestynie, znajdujemy artykuł poświęcony żydowskiej sile zbrojnej w Palestynie. Dane przytoczone przez autora są dalekie od ścisłości, ale przytaczamy je jako charakterystyczną ocenę siły Żydów w Palestynie:

Dzisiaj sytuacja sił żydowskich w Palestynie przedstawia się mniej więcej, tak:

Tak zwana „obrona kolonii“ — 5.000 ludzi (z tego 1.200 na żołdzie Anglików do specj. obrony dróg i obiektów drogowych);

Z tak zw. „budżetu policji“ — 2.000 ludzi (z tego ok. 500 — obrona kolei, 300 — żołnierze, 1.500 — obrona gmachów państwowych); „policja miast“ ok. 4.800 ludzi; różni ok. 3.200 ludzi. Razem ok. 15.000 ludzi.

Jest to liczba stosunkowo nieduża. Jednak te 15.000 ludzi ma prawo posiadać i nosić broń zupełnie legalnie i stanowi zasadniczą kadrę żydowskiej siły narodowej.

Prócz wymienionych 15.000 istnieje część nielegalna, a raczej nieregistrowana tej samej Hagany, którą się włącza do poważnej liczby 25.000 ludzi przeszkolonych i jako tako uzbrojonych. Władze angielskie patrzą na tę „nielegalną“ część przez palce i na razie zostawiają ją w spokoju, zwłaszcza, że jest to element nieuchwytny, przeważnie siedzący na koloniach i pracujący na roli. Broń swą, schowaną przed okiem władzy używa tylko w wypadkach napaści. Elementem tym obsadzono około 300 ośrodków obrony, co nie jest faktem, nad którym można przejść do porządku dziennego, omawiając się żydowską w Palestynie.

Cała Hagana jest zatem siłą, co w zestawieniu z ilością Żydów w Palestynie stanowi poważny odsetek prawie 8 proc. całej ludności żydowskiej.

Hagana wychodzi ze słusznego założenia, że uprawianie bezwzględnej terroru w stosunku do całej ludności arabskiej, byłoby błędne. Arab, który mieszka w Jaffie, nie jest winien temu, że np. w Jerozolimie jakiś Arab zabił Żyda. Natomiast Hagana reaguje ogniem natychmiast, kiedy zachodzi fakt napadu i stara się zemścić na właściwych sprawcach tego właśnie napadu. Dzisiaj odbywa się intensywne szkolenie Żydów, nawet istnieją plany przygotowania specjalistów od karabinów maszynowych i artylerii.

Zupełnie osobną grupę nie należącą do Hagany stanowi bojowa organizacja N.O.S. (żabotyniczcy). Jest to grupa wychodząca z założenia odpowiadania terrorem na terror, bez względu na to, czy odwet osiągnie sprawcy napadu, czy niewinnego często mieszkańca odległego miasta.

Można by nazwać ich terrorystami żydowskimi. Nielegalny ten oddział liczy w sumie tylko około 2.800 ludzi, a tarcia wewnętrzne w łonie partii politycznej tej organizacji i brak odpowiednich „wodzów“ i propagandy w znacznym stopniu utrudnia uprawianie na szerszą skalę konsekwentnej i ciągłej pracy zaczepno-obronnej.

Okrutne cierpienia totalistów

W „Wiadomościach Literackich“ czytamy:

Najwymyślniejsze męki, najbardziej wyrafinowane tortury, najwytworniejsze bole, sprawiane przez zabiegi dręczycielskie wszelkich czerezwycyzajek i gestapów — wszystko to nic w porównaniu z okrutnymi cierpieniami „ideologicznymi“ naszych totalistów i faszystów z powodu zawiedzionej miłości do tego z kosmykiem i wąsikiem. Ludzie-węże, ludzie-węgorze, ludzie-szlauchy gumowe, fenomeny o kauczukowych kościach i powykręcanych stawach, najsłynniejsze atrakcje bud jarmarcznych i cyrków całego świata, artyści, dla których ugryzienię się we własną lewą piętę przy jednoczesnym poskrobianiu się wielkim palcem prawej nogi w lewe ucho jest taką samą drobnostką, jak dla normalnego człowieka wsadzenie palca w nos, monstrualni wyginacze trapezowi — nikt, nikt jeszcze nie osiągnął takich rekordów wicia się, zwiłania, splatania i suplania własnych istot, jak ci, którzy dzisiaj po nocach płaczą z nieodwzajemnionej miłości po nosach do tego z kosmykiem i wąsikiem, a w

dzień — bladzi, z podkrążonymi oczami, wycieńczeni karkołomną gimnastyką uczuć, miotani wściekłością, że Największy, Najwspanialszy, Wymarzony nagle (dla nich nagle!) okazał się najgroźniejszym wrogiem Polski — w dzień, i to dzień w dzień, pisać duby smalone na temat że „aczkolwiek, to jednakże“ i że „chociaż, to jednak“...

W nr. 180 ABC czytamy na pierwszej stronie:

„Nienawiść do Polski kieruje Hitlerem. Wzrost sympatii filożydowskich w Niemczech“.

Na innej stronie:

„Zniszczenie Państwa Polskiego jest pierwszym nakazem polityki Niemiec“.

A w tym samym numerze pisze to samo ABC, że chociaż

„prasa socjalistyczna upatruje źródło wszystkich powikłań międzynarodowych w Hitlerze i w kierowanym przez niego ruchu narodowo-socjalistycznym“,

to ma on rację tylko w tym wypadku „jeśli ten problem rozpatrywać z punktu widzenia możliwych protektorów socjalizmu Żydów. Nie ma jednak racji: z punktu widzenia interesu polskiego“.

A dalej zapytanie:

„Czy właśnie w tym momencie powinniśmy

uważać za pożądany dla Polski upadek narodowego socjalizmu“.

I na zakończenie:

„W tych warunkach uważamy, że nie leży w interesie Polski upadek narodowego socjalizmu w Niemczech, aczkolwiek jesteśmy ideowymi przeciwnikami tego ruchu“.

Panowie, zmiłujcie się! Jeżeli Hitlerem (więc narodem socjalizmem) kieruje, według własnych waszych słów, nienawiść do Polski, a „zniszczenie Państwa Polskiego jest pierwszym nakazem Niemiec“ (więc aktualnie narodowego socjalizmu), jakże upadek tego narodowego socjalizmu może nie leżeć w interesie Polski? Odpowiedźcie ludzcie — węże!

Ruhepause

„Wieczór Warszawski“ komentuje następująco propagowaną ostatnio przez hitleryzm pauzę odpoczynkową:

Proponując „Ruhepause“, Niemcy pragną uspić czujność państw zachodnich i uzyskać swobodę wyboru czasu i miejsca dla zaskoczenia przeciwnika. Jednakże rozpoczęła się już ofensywa dyplomatyczna państw zachodnich, której zapowiedzią były mowy Halifaxa i Bonnetta. W poniedziałek w dalszym ciągu tej akcji nastąpi zasadnicze przemówienie Chamberlaina. Prasa angielska i fran-

OSOBOM PEŁNOKRWISTYM, OTYŁYM, ARTRETYKOH I CIERPIACYM NA HEMOROIDY szklanka naturalnej wody gorzkiej FRANCISZKA JOZEFA zażywana rano na czczo przynosi znaczną ulgę. Zap. W. lekarzał

KRAKOWSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

KRAKÓW, 8 lipca. Pszenica 80 procent. ziarn. szklista 24.75—25, jednolita czerwona i biała 24.25—24.50, zbierana 22.75—23, żyto standart I 15.25—15.50, standart II 14.50—14.75, jęczmień jedn 18.75—19.25, przemiałowy 18.25—18.50, pastewny 16.25—16.75, owies niezadecyzowany 20—22.50, standart I (lekko zadecyzowany) 20.50—21, standart II (średnio dop.) 20—20.25, mąka pszenna wyciągowa 80 proc. 45.50—48, 55 proc. 44.50—47.50, gat. I 50 proc. 42.50—44, gat. IA 65 proc. 38.50—40, gat. II 35—65 proc. 35.50—37.50, gat. IIL 50—60 proc. 32—34.50, gat. IIL 32—35 proc. 32.25—32.75, gat. IIL 32—35 proc.

Bl. p. JAKUB TOBIAS

zmarł nagle, przeżywszy lat 66.

Pogrzeb odbędzie się dziś w niedzielę dnia 9 lipca 1939 r. o godz. 4-tej pop. na nowym cmentarzu żydowskim w Podgórzu, o czym zawiadamiają stroskani

Żona, Dzieci i Rodzina

cuska pisze bardzo dużo o nowym kroku Polski w sprawie Gdańska. Utrzymują się pogłoski o wizycie flot angielskiej i francuskiej na morzu Bałtyckim. Wszystko to wskazuje, że uspianie czujności Europy będzie przedsięwzięciem prawie niemożliwym dla Niemiec.

Wbrew oczekiwaniom Niemiec, „Ruhepause“ nie byłaby powolnym obezwładnieniem przeciwnika, ale okresem wzmocnienia solidarności i pogotowia wojennego państw frontu przeciwnapastniczego.

Ostrzeżenie pod adresem Gdańska

Paryski korespondent „Gazety Polskiej“ donosi:

Projekt wspólnej demarche francusko-angielskiej w Berlinie, który był przez kilka dni rozpatrywany na drodze dyplomatycznej przez mocarstwa sojusznicze, został według miarodajnych informacji zamiechany. Zaimteresowane rządy doszły bowiem do wniosku, że podobna inicjatywa mogłaby stworzyć błędne wrażenie, iż Rzesza posiada formalne prawo głosu w sprawie obowiązującego statutu gdańskiego, co w żadnym stopniu nie odpowiada istniejącej sytuacji prawnej.

Prawdopodobnie więc rządy Anglii i Francji poprzestaną na niedwuznacznych oświadczeniach wypowiedzianych publicznie, nie ujmując jednak swych ostrzeżeń w ścisłej formie tekstów dyplomatycznych, aby nie stworzyć niepożądanego precedensu proceduralnego.

Dzisiaj wieczorem dowiaduję się, iż nie jest wykluczone, że we właściwym momencie Londyn i Paryż zakomunikują swe uwagi senatowi gdańskiemu. Przysługuje im tu pełne prawo z tytułu gwarancji udzielonej statutowi Wolnego Miasta. Ewentualnie przestroga ta może być przedstawiona senatowi w imieniu gwarantujących mocarstw albo przez Wysokiego Komisarza Ligi Narodów, albo też przez rząd polski reprezentujący politykę zagraniczną Gdańska.

Anglia i Francja chcą uniknąć w ten sposób nawet pozorów uciekania się do pośrednictwa Rzeszy, która nie ma nic wspólnego ze statutem gdańskim i której każda ingerencja w tej dziedzinie jest niedopuszczalna.

Podkreśla się przy tej sposobności we francuskich sferach politycznych kapitalną różnicę między remilitaryzacją Nadrenii, a próbami dokonywanymi w tym samym kierunku na obszarze Wolnego Miasta. Gdańsk bowiem, poza honorowaniem poleceń partii narodowo-socjalistycznej nie zachował żadnej łączności państwowej lub administracyjnej z Rzeszą i sam przede wszystkim musi ponosić konsekwencje za wykroczenia, w chwili, gdyby naruszył dokładnie sprecyzowane prawa Polski.

25.75—26.25, pastewna 14.50—14.75, razowa 95 proc. 32—32.25, mąka żytnia okręgu krakowskiego gat. IA 55 proc. 27.75—28.25, razowa 95 proc. 24—24.50, mąka żytnia okręgu poznańskiego gat. IA 55 proc. 28.25—28.75, otręby pszenne standartowe 11.75—12, średnie 14.25—10.50, żytnie standartowe 11.75—12, jęczmień 12—12.25. Obroty i tendencja: pszenica 4 zniżkowa, żyto 14 lekko zniżkowa, jęczmień 25 spokojna, owies 87, spokojna. Ogólny obrót 429 ton, tendencja ogólna lekko zniżkowa.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

POZNAŃ, 8 lipca. Pszenica minus 75 gr. żyto minus 2 gr. mąka pszenna wszystkie gatunki minus 1 zł, razowa notowań bez zmiany. Tendencja i obroty: pszenica 20 zł ba. żyto 590 zniżkowa, jęczmień 155 spokojna, owies 2 spokojna.

APOLINARY HARTGLAS

WYRAŹNIE!

Po nieudanej próbie skompromitowania Żydów za pomocą fałszywego oskarżenia o niedostateczne subskrybowanie Pożyczki Przewodniczej, puszcza się w ruch nowy zatruty pocisk: usiłuje się zakwestionować pozytywną wartość dla Państwa obecnego napięcia uczuć patriotycznych żydostwa polskiego. Zatrute pociski oszczercze mają właściwości bumeranga: wracają do tego, kto je wypuścił. Zarzut subskrypcyjny uderzył w samych oszczerców: okazało się, że żydostwo polskie subskrybowało daleko ponad swoje możliwości finansowe, natomiast pozostało na uboczu od subskrypcji 70 proc. społeczeństwa polskiego, bo ziemianie i włościanstwo, Warszawa, licząca 4 proc. ludności kraju — w tym 33 proc. Żydów i 10 proc. całej ludności żydowskiej kraju — pokrywa przeszło 25 proc. całej subskrypcji; ziemianom i włościanstwu nie wiele pomogło nawet udzielenie w drodze łaski przywileju subskrybowania do 15 maja.

Zdaje się, że i nowy oszczerczy zarzut też wróci, jak bumerang, w stronę zatrutyj sumienia i spokoju Polski. Prasa endecka i oenerowska, a częściowo i ozonowa, prowadzą już od dłuższego czasu kampanię, mającą wykazać niższą wartość żydowskiej gotowości do ofiar i do walki z wrogiem zewnętrznym i podkreślającą, że Żydami powoduje nie nienawiść do Niemców, lecz jedynie koniunkturalna nienawiść do hitlerowskiego reżimu. W odpowiedzi ze strony żydowskiej przeważnie podkreśla się tylko państwowy charakter patriotyzmu Żydów, przy pewnym pomijaniu istoty zarzutu antysemitycznego.

Otóż możemy odpowiedzieć wyraźnie i z godnością: tak! Tak, nie czujemy nienawiści do narodu niemieckiego i niewątpliwie wysoce stopnia naszej gotowości do ofiarności i walki w związku z groźącą wojną jest w znacznym stopniu spowodowana przez to, że tym bezpośrednim wrogiem mają być hitlerowskie Niemcy. Więc cóż? Czy mamy się tego wstydić lub wypierać? Czy to pomniejsza nasz patriotyzm państwowy? Czy to obniża wartość napięcia naszego patriotyzmu w chwili obecnej i jego pozytywne znaczenie dla sprawy obrony kraju?

Nie żywimy nienawiści do narodu niemieckiego tak samo, jak nie żywimy nienawiści

do narodu angielskiego, francuskiego czy włoskiego — i w ogóle do żadnego narodu. Każdy naród składa się z ludzi, a wszyscy ludzie są naszymi bliźnimi. Nakazy religii żydowskiej „kochaj bliźniego, jak siebie samego” i „nie czyn drugiemu, co tobie nie miło” — nakazy, które od nas przejął chrystianizm — zbyt głęboko utkwily w psychice Żyda, by mógł nienawidzić jakąkolwiek narodowość tylko za to, że jest odnośną narodowością. My się nie obnosimy tak z tymi kanonami etycznymi i nie chęlimy nimi, jak rdzenni aryjczycy, ale w praktyce codziennej nie gwałcimy tak na każdym kroku tych nakazów, jak tamci, lecz konsekwentnie je szanujemy. Tym się tłumaczy i obecny odruch odrazy do wyczynów pewnej grupki naszych ekstremistów w Palestynie, która głosi nie walkę z terrorystami arabskimi, lecz nienawiść do narodu arabskiego. Kochając konsekwentnie bliźnich, nie możemy nienawidzić żadnego narodu.

My nienawidzimy reżim hitlerowski za jego barbarzyństwo, reakcyjność i antysemityzm. Naród niemiecki nie może odpowiadać za czyny pewnych grup, które uchwyciły władzę — bo my, nie uznajemy odpowiedzialności zbiorowej, i dlatego tak oburzaliśmy się na Brześć Przytyk lub Częstochowę. My mamy bardzo poważne zarzuty pod adresem rządu Chamberlaina za jego stosunek do sprawy palestyńskiej, ale nie nienawidzimy za to narodu angielskiego. — przeciwnie, żywimy dlań szacunek i jak największą sympatię. Gdybyśmy szli po linii zbiorowej odpowiedzialności, to jakże powinni bylibyśmy reagować na hasła i wyczyny Endecji i Oeneru? A tymczasem to bynajmniej nie zmniejsza naszych głębokich uczuć poważania i sympatii dla narodu polskiego i naszego szczerego przywiązania do kraju, naszej lojalności i wierności obywatelskiej. Możemy być niezadowoleni z faktu systematycznego wypierania nas poza nawias gospodarczego życia, z rozmaitych przejawów ograniczenia naszych praw obywatelskich; możemy prowadzić walkę z tymi szkodliwymi dla nas i dla Państwa objawami, ale nasze przywiązanie do Państwa i gotowość do ofiar przez to się nie zmniejszają. Przeciwnie, podświadomie zwalczamy wszelkie uczu-

MILION

ZDROWYCH
PIĘKNYCH
DZIECI

WOŁA ZGODNYM CHÓREM

MY CHCEMY

tylko
CZEKOLADY
MLECZNEJ

FABRYKI CZEKOLADY

Puros

bo ona daje nam ZDROWIE
I RADOŚĆ ŻYCIA

cie niechęci, jakie czasami wywołują wśród nas podobne fałszywe metody. To tylko szowinizm, któremu hołdują reakcyjne ugrupowania typu Endecji czy Oeneru, sprawia że budują one swoją ideologię na ksenofobii, na zoologicznej nienawiści do wszystkiego, co jest odmienne. Tylko one identyfikują pojęcie patriotyzmu, miłości kraju z nienawiścią do innych narodów. My czujemy i rozumiemy odmienne. I to nie przynosi nam ujmy — to dowodzi tylko wyższego poziomu etycznego i... cywilizacyjnego.

Brak zoologicznej nienawiści jednakowoż nie stanowi o zmniejszeniu gotowości do obrony kraju i zdolności do ponoszenia ofiar. Możemy nie nienawidzić Niemców, ale stąd nie wynika, że możemy się godzić z zakusami ich państwa na granicę, całość i niepodległość Rzeczypospolitej. Bo jesteśmy obywatelami Polski, ponosimy współodpowiedzialność moralną za jej losy i jej dobrobyt, jesteśmy do niej przywiązani i związani z nią szeregiem niewidzialnych nici, jesteśmy częścią jej godnego podarczego organizmu i jesteśmy życiowo zainteresowani w jej swobodnej i pełnej egzystencji. Każde uszczuplenie granic, każde osłabienie gospodarcze i polityczne Polski — godzi i w nas. Wielki wspólnego bytowania wywołały u nas głęboką sympatię dla narodu polskiego, której wyraz daliśmy i w okresie

132)

— Jedziesz pod opieką kapitana, — mówił mu ojciec. — Zachowuj się jak należy!

Kapitan był niskim człowieczkiem z szpiczastą bródką i brązową, pomarszczoną jak orzech twarzą. Wziął go do swej kabiny i pokazał mu różne cuda. Kompas, teleskop, kałamarz sporządzony z rogu nosorożca i wypchaną głowę gazeli, przymocowaną do ściany. Kapitan był cały okuty mosiądzem. Mosiężne guziki, mosiężne lamówki, mosiężna wstęga na szpiczastej czapce. Wyglądał imponująco. Krzys postanowił zostać również kapitanem transatlantyckiego statku, gdy dorośnie. Była tam również kobieta, która go kąpała i układała do snu i ubierała co rano. Raz trzymała mu także miednicę, gdy miał nudności. (Nie na skutek morskiej choroby. Po prostu z przejedzenia ciastkami). Nazywano ją stewardessą. Miała brodawkę na nosie. Brodawka była owłosiona, jej podbródek również. Uznawał jej dobroć, ale stwierdził, że jest brzydka. Podarowała mu cukierki w kraciastej, bibułowej torebce. Bibułka była w kratę pewnie dlatego, że stewardessa pochodziła z Szkocji.

Krysiowi podobało się życie okrętowe.

Szybko zapomniał o Niej i nleżwym dzieciątku i ojcę i o Cecilu i domu w Cape Town. Mieszkał na okręcie i to było najważniejsze.

Miał własną kabinę, przesyconą zapachem oliwy. Dziś jeszcze, gdy przymknął oczy, widział tę kabinę z okrągłym okienkiem, przez które zaglądało morze, kiedy okręt kołysał się w górę i na dół jak huśtawka. Widział czystą, biało lakierowaną ścianę i swą koję (nie łóżko — koję) i czerwony koc pod kołdrą i pas ratunkowy z napisem R. M. S. P. Orania. I własny płaszcz na kołku u drzwi, chwiejący się wraz z okrętem.

Krzys lubił, gdy morze było burzliwe. Przechadzał się po pokładzie, podczas przechyłów chwycił się bariery, aby nie stracić równowagi, a bryzgi fal oble-

wały go całego tak, że przemakał do skóry, mimo, że nosił impregnowany płaszcz. Zdarzyło się raz, że fala wyrzuciła na pokład meduzę. Krzys chciał ją chwycić i pośliznął się. Jakież to było wstrętne w dotknięciu! Pewnego razu kapitan pozwolił mu stanąć obok siebie na mostku i patrzeć przez teleskop na smugę dymu, która zjawiała się na horyzoncie. Horyzont miał kształt koła, co było dowodem, że ziemia jest okrągła jak pomarańcza. Smuga dymu, oglądana przez teleskop, zmieniła się w duży czterokominowy parowiec podobny do Oranii. Nazywał się „Neronia”.

— Nasz siostrzany statek, — wyjaśnił kapitan.

Drugi porucznik sporządził dla Krzysia łódkę z żaglem i Krzys puszczał ją na wodę w kąpiel. Panie kupowały mu czekoladki. Rysował okręt i ludzi z żagłami i oficerów a nawet kapitana stojącego na mostku. Kapitan oprawił rysunek i powiesił go w swojej kabynie pod głową gazeli. Krzys jadał przy stole kapitana. Raz nawet jadał razem ze starszymi. Było to ostatniego wieczoru.

Gdy następnego ranka zbudził się, zobaczył, że stewardessa klęczy obok jego walizy; ścigała ją rzemyska. Nad głową rozlegały się jakieś łomoty. Wszystkie syreny wyły przeciągle, głośno i smutno.

— Czy to katastrofa okrętowa. To było Southampton. Stewardessa powiedziała:

— Nie wychodź na pokład! Poczekaj tutaj! Zaraz wrócę.

Wyszła i zostawiła go samego.

Wdrapał się na krzesło i wyglądnął przez lukę. Zobaczył tylko oślizgły zielony mur. Nie było już morza.

Przed drzwiami wszczął się ruch. Ktoś powiedział: „Tutaj!” Ktoś inny niecierpliwym głosem zawołał go po imieniu.

Odwrócił się i zeskoczył z krzesła.

O wybory do kahału krakowskiego

KRAKÓW, 9 lipca.

Blisko 3 lata minęły od czasu rozwiązania przez Władzę Nadzorczą Zarządu i Rady Gminy Żyd. w Krakowie i ustanowienia rządów komisarycznych. Zarządzenie to nastąpiło w chwili, kiedy ówczesny Zarząd Gminy żydowskiej zdecydował się wreszcie do rozpisa-

nieli obowiązek ustąpić miejsca tym, których ludność żydowska obdarzy zaufaniem.

Milcząco społeczeństwo żydowskie tolerowało w ciągu trzech lat ten anormalny stan rzeczy. Obarczeni coraz to nowymi troskami, które nawiedzają nas niestety tak często w ostatnich latach, wykazujemy w niejednym wypadku nieuzasadnioną obojętność wobec problemów, które zasługują niewątpliwie na baczniejszą uwagę i reakcję. Tak jednak dalej być nie może! Najwyższy czas, by położono kres stanowi rzeczy, którego żadne społeczeństwo świadome swych praw i godności nie powinno tolerować. Nie uchodzi, aby w jednej z najstarszych i najpoważniejszych gmin żydowskich w Polsce panowała tego rodzaju sytuacja, iż losami tej gminy kierują przez szereg lat jednostki, których ludność żydowska do tego nie powołała i nie udzieliła im swego zaufania.

Wszystko jednak wskazuje na to, iż panowie ci, którzy w tak wygodny sposób dostali w swe ręce rządy w kahałach, nie zamierzają wcale zrzec się dobrowolnie tej nadzwyczajnej okazji i wydać z rąk władzę, do której więcej nie powrócą. Korzystają więc ze sytuacji jak mogą. Hojnie obdarza się posadami swoich ludzi, a dzieje się to w czasie, gdy położenie finansowe gminy pogarsza się z dnia na dzień w sposób wprost katastrofalny. Najpilniejsze kulturalno-społeczne i inne potrzeby ludności żydowskiej w Krakowie znajdują się w stanie kompletnego zaniedbania, brak zresztą dla nich należytego zrozumienia. Powstała sytuacja, która przypomina te dawne czasy, kiedy na czele kahału stali ludzie z asymilacji, z życiem żydowskim, jego potrzebami narodowymi nie mający nic wspólnego, a upatrzili sobie kahał jako domenę ich wpływów i hegemonii dla zaspokojenia osobistych ambicji.

Ostatnie głośne wydarzenia na terenie gminy żydowskiej zaktualizowały ponownie tę sprawę, stanowiącą jedną z największych bolączek żydostwa krakowskiego. Dziś już wszystkie odłamy ludności żydowskiej doszły do przekonania, reprezentowanego dawniej tylko przez ugrupowania syjonistyczne, iż dalsze rządy nominatów w kahałach krakowskich są nie do utrzymania. Wyrazem tego zrozumienia (n. b. lepiej późno niż nigdy...) sytuacji jest onegdajsza uchwała powzięta przez reprezentantów wszystkich ugrupowań politycznych, a także gospodarczych i społecznych, zwracająca się do komisarycznego zarządu kahału z kategorycznym żądaniem natychmiastowego rozpisania wyborów.

Oczekiwać należy, że w obliczu zdecydowanej woli reprezentantów całego żydostwa krakowskiego, komisaryczny tymczasowy zarząd kahału wreszcie zdecyduje się przystąpić do przeprowadzenia wyborów, które oddadzą rządy kahałne w ręce prawdziwych przedstawicieli społeczeństwa.

VI. WYCIECZKA AKADEMICKA DO FRANCJI I SZWAJCARII

na okres czterotygodniowy PARYŻ — MARSYLIA — NIOEA — MONTE CARLO — CANNES — MONACO — LOZANNA — GENEWA — LUCERNA — ZURICH. Wyjazd 18 lipca. OSTATNIE DNI ZAPISÓW.

Ilość uczestników ściśle ograniczona. — Informacje: ŻYDOWSKIE AKADEMICKIE STOWARZYSZENIE Warszawa, ul. Wielka 22. Telefon 6-42-54. 4354k

nia wyborów do kahału, a to po 7-letniej kadencji, przekraczającej o 3 lata ustawowo ustalony 4-letni okres urzędowania. Uplywa zatem łącznie 10 lat od czasu, kiedy społeczeństwo żydowskie naszego miasta miało po raz ostatni możliwość wyboru władz kahalnych.

Na znak protestu przeciw ustanowieniu komisarycznego zarządu, przedstawiciele Organizacji Syjonistycznej, najpoważniejszego ugrupowania ludności żydowskiej, nie przyjęli nominacji do tego zarządu, domagając się natychmiastowego przeprowadzenia wyborów kahalnych. Natomiast nominaci z Agudy „odgrzali się” tylko, że uczynią to samo, widocznie jednak miłsze im były krzeselka w kahałach, bodaj z nominacji, od wysłuchania woli ludności.

Przypominamy, iż ustanowienie przez władzę nadzorczą komisarycznych rządów w kahałach z drem Rafałem Landauem na czele, nastąpiło wówczas na skutek zapadłej decyzji przyłączenia gminy podgórskiej do krakowskiej, które technicznie przeprowadzić miał komisarycznie mianowany zarząd wspólny dla obydwu gmin. Po wykonaniu tego swego specjalnego i wyłącz-

PODZIĘKOWANIE

JWPP. Docentowi Doktorowi STANISŁAWOWI NOWICKIEMU, Ordynatorowi Oddz. chirurg. Szpitala św. Łazarza w Krakowie oraz Jego asystentowi Doktorowi ALEKSANDROWI GOTTLIEBOWI dziękuję jak najserdeczniej za Ich nader troskliwą opiekę lekarską podczas mej choroby.

HENRYK KALLER

4639g

nego zadania, komisaryczny zarząd rozpiścić miał wybory i oddać władzę w ręce wolą społeczeństwa żydowskiego wybranej Rady.

Komisarycznie nominowany Zarząd dawno już ukończył techniczne formalności połączone z unifikacją obydwu gmin, wyborów jednak dotychczas nie rozpiścił. Panowie nominaci zapomnieli widocznie, iż dawno już skończyli swoją rolę, do której zostali powołani i że

ich ofiarności nie może być tak wielkie, jak ugrupowań zainteresowanych jeszcze ponad to szczególnie, jak np. Żydzi czy klasa robotnicza, bo im brak tych szczególnych pobudek. Przeciwnie, napięcie u nich może spaść nawet nieco poniżej normalnego poziomu, gdyż podświadomie czują więź duchową, łączącą ich z tymi, którzy zatruli ich dusze i nie mają dość mocy, by się oprzeć ich wpływowi, chociażby to nawet mogło zaszkodzić Polsce. Najlepszy dowód — obecne ich wystąpienia antyżydowskie, czy to w sprawie kwestionowania ofiarności żydowskiej przy subskrypcji, patriotyzmu państwowego Żydów, czy na terenie Związku Inżynierów lub w Radzie Miejskiej m. Warszawy. Wszystko to przecież zmierza do odepchnięcia dziesięcioprocentowego żydowskiego odłamu ludności Państwa, co osłabiłoby jego siłę obronną, gdyby się dało faktycznie przeprowadzić — i stanowi mimowolną, nieświadomą robotę dywersyjną pour... le roi de Prusse.

insurekcji i wojen napoleońskich i w czasach powstań czy konspiracyjnej walki PPS-u o wolność, i w legionowym czynnie. Jeżeli i wtedy potrafił się narażać na niebezpieczeństwa i pomagać narodowi polskiemu w walce o odzyskanie własnego państwa, to chyba tym bardziej teraz, gdy państwo to stało się ciałem, gdy objęci zostaliśmy jednym gospodarczym organizmem państwowym, przez co uczucia sprzęgły się w jedno z interesem i gdy nasz byt i los ściśle się uzależnił od dobrobytu i rozwoju państwa. Podkreślił się już wyżej, że nawet dyskryminacje gospodarze i prawne nie są zdolne do osłabienia naszego zainteresowania w integralności i niezawisłości Polski i naszej gotowości do ponoszenia ofiar w obronie tych dóbr. Nasz patriotyzm zbudowany jest nie na negatywnym momencie nienawiści do Niemców, lecz na pozytywnym momencie miłości i wierności obywatelskiej dla Polski. I dlatego błędna jest supozycja, że gdyby jutro się w Niemczech zmienił ustrój i stosunek do Żydów, i gdyby owe nowe Niemcy chciały się rzucić na Polskę, to nasza gotowość do ponoszenia ofiar w obronie Polski by znikła. Spełnił się nasz obowiązek uczciwie i w pełni, niezależnie od tego, kto i jak rządzi Rzeszą.

Ale nie możemy negować, że obecne napięcie naszej gotowości jest większe od normalnego, jakiego można się spodziewać od każdego obywatela kraju. Bo obecna agresja jest wynikiem polityki ciemnienia i nienawiści, ucisku i antysemityzmu w Niemczech. I to jest zupełnie naturalne i w tym nie ma nic zgoła zdroźnego. Czy robotnik polski nie wykazał niejednokrotnie swego patriotyzmu, swej gotowości do oddania życia za Polskę? Czy nie byłby bronął granic i niezawisłości Polski z całym poświęceniem, gdyby na Polskę napadły nawet socjaldemokratyczne czy liberalne Niemcy? Chyba nikt w to nie będzie wątpił. Ale każdy rozumie i uważa za naturalne, że obecne napięcie gotowości obronnej i ofiarności klasy robotniczej polskiej jest jeszcze większe właśnie dlatego, że agresja niemiecka wiąże się z uciskiem i pomiata niem tam wolności i klasy robotniczej niemieckiej, co robotnik polski szczególnie żywo odczuwa wskutek solidarności klasowej. A czy napięcie gotowości do ponoszenia ofiar z mienia i życia w katolickim społeczeństwie polskim nie jest obecnie szczególnie spotęgowane na skutek wieści o ucisku i zniewagach jakim ulega Kościół katolicki w Rzeszy i jego najwyżsi nawet dostojnicy? Czy ktokolwiek dziwi się temu? Czy się czyni z tego powodu zarzuty ludności robotniczej polskiej lub ogółowi katolickiemu? Na pewno nie. Bo przecież to szczególne, ponadnormalne napięcie uczuć patriotycznych, wywołane jeszcze pewnymi czysto grupowymi zainteresowaniami, nie tylko nie szkodzi Państwu, lecz przeciwnie, odpowiada jego interesom; zaś usunięcie przyczyn, wywołujących te szczególne grupowe zainteresowania, nie usunie gotowości odnośnych grup do ponoszenia ofiar w obronie kraju, a tylko obniży jej napięcie do poziomu normalnego, też wystarczającego w walce o egzystencję, całość i niezawisłość Państwa przeciwko jego wrogom. Dlaczegoż więc to, co jest zrozumiałe i pozytywnie szacowane, gdy chodzi o ugrupowania społeczne lub wyznaniowe polskie, ma stanowić zarzut i być uważane za coś ujemnego, gdy rzecz dotyczy Żydów? Czy to nie jest po prostu... przejaw antysemityzmu?

Tak, uważamy, że zarzut jakoby nasza gotowość do ponoszenia ofiar w obronie kraju była mniej wartościową, gdyż nie płynie z nienawiści do narodu niemieckiego, i że wypomnienie nam naszej nienawiści do reżimu nazistycznego — są tylko objawem antysemityzmu pewnych ugrupowań politycznych. Ugrupowania te nawet w tak poważnej chwili nie mogą się wyzwolić spod ideologicznego wpływu Trzeciej Rzeszy i zaniechać propagandy, osłabiającej spójność i obronność Państwa. Ale musimy zauważyć, że właśnie ta duchowa zależność owych ugrupowań od Berlina, czy Norymbergi obniża ich własną wartość w dziele obrony Państwa. Nie kwestionujemy ani przez chwilę ich patriotyzmu — ale napięcie

Upały na polskim wybrzeżu

Jastarnia, 8. 7. Fala upałów, jaka nawiedziła wybrzeże polskie, utrzymuje się nadal w niezmiennym stanie. Na plażach temperatura obecnie wynosi 37 st. w słońcu, na wydmach w słońcu przekracza 53 st. Od rozpalonego piasku bije poprostu żar, uniemożliwiający chodzenie boso. Napływ letników trwa w dalszym ciągu.

Doniosły układ gospodarczy

Londyn, 8. 7. PAT. Zakończone zostały rozmowy gospodarcze pomiędzy przemysłowcami szwedzkimi a federacją przemysłowców brytyjskich. Prezes tej federacji Peter Bennet wyraził radość z powodu szczęśliwego zakończenia rozmów, które powinny jego zdaniem, wpłynąć na wzrost eksportu wyrobów przemysłu brytyjskiego do Szwecji. Szef delegacji szwedzkiej Fryderyk Goranson oświadczył, iż szereg zagadnień natury gospodarczej został w czasie rozmów wyjaśniony w sposób dla obu stron korzystny.

S. L. SCHNEIDERMAN

„CO WAS GNA PO ŚWIECIE? ...

Inscenizacja „Hioba” dla uczczenia pamięci Józefa Rotha

(Od naszego specjalnego wysłannika)

PARYŻ, w lipcu.

Na bezbrzeżnym tle nieboskłonu, w urojonym kosmosie ramy scenicznej rozgrywa się dramat naszych czasów — dramat żydowski.

Mendel Singer, błądy, nieśmiały stoi przed niedosięgłym, wysokim pulpitem „uradnika” i prosi o stempelek, o paszport.

Pijany, ochrypły „uradnik” wrzeszczy:

— Czemu wciąż pędzicie po świecie, co was tak gna z kraju do kraju?

Przeleknięty Mendel Singer zaczyna po kolei wyliczać nieszczęścia, jakie spadły na jego głowę, i wówczas pijany głos żandarma staje się łagodniejszy, ale niemniej wstrząsające jest ostatnie jego słowo, wypowiedziane z szyderstwem: „Hiob!”

Rozgrywało się to na scenie, przyglądała się temu wytworna publiczność, wygodnie siedząca w pluszowych fotelach, — ale widzowie sami, jak i aktorzy, byli żywą inkarnacją Mendla Singera, Hioba naszych czasów.

Dla uczczenia pamięci zmarłego przed kilku tygodniami Józefa Rotha, grupa znakomitych aktorów, uciekinierów z Trzeciej Rzeszy, wystawiła w teatrze „Pigalle” przeróbkę sceniczną „Hioba”, tego monumentalnego dramatu żydowskiej rzeczywistości, którą Roth odmalował z głębokim liryzmem, parafrazując biblijną opowieść o Hiobie.

W tym jednorazowym przedstawieniu brali udział aktorzy teatrowy berlińskich i wiedeńskich, a w roli głównej wystąpił Hugo Haas, największy aktor czeski, a więc była to „Trzecia Rzesza za kordonem”, zjednoczona we wspólnej walce o wyzwolenie spod jarzma Trzeciej Rzeszy Austrii, Czechosłowacji i Niemiec.

Na sali publiczność reprezentowała pełną gamę politycznych barw, prześladowanych w Trzeciej Rzeszy. Sporo widziało się panów we frakach z monoklami w oku i starą oznaką monarchistów austriackich w butonierce. Wszyscy oni czuli się teraz uosobieniem Mendla Singera, dramat żydowskiego melameda stał się ich własnym dramatem.

Przed przybyciem do teatru znaczna część tej publiczności stała w długich ogonkach przed gmachem policyjnym na Cité, czekając na stempelek, któryby na miesiąc, czy na tydzień przedłużył im prawo pobytu. Teraz przybyli uczcić pamięć pisarza, który w swym rozszczepieniu duchowym dał wyraz przeżyciom tych wszystkich ludzi, należących do różnych obozów politycznych i klasowych, a jednak zjednoczonych ze sobą we wspólnym losie emigrantów.

W odczytanym słowie wstępnym Stefan Zweig scharakteryzował osobowość Józefa Rotha, w której zespolone były elementy żydowskie, austriackie i rosyjskie, a te ostatnie określił jako elementy typu Karamazowa. Przewagę jednak — jak stwierdza Zweig — osiągnął w nim „der jüdische Mensch” ze swą niezapokojoną tęsknotą i wiecznym szukaniem.

Józef Roth pochowany został na cmentarzu katolickim w Paryżu i to naturalnie dało a sumpt do komentarzy, jakoby autor „Hioba” przechrzczył się przed śmiercią. Ale w rzeczywistości Roth nie wychrzczył się. Kiedy po raz ostatni rozmawiałem z nim w małej kawiarence przy ogrodzie luksemburskim, nie szczędził uszczypliwych uwag pod adresem pewnego pisarza polskiego, Żyda, z którym łączyła go przyjaźń. Wyrażając się entuzjastycznie o jego talentach, atakował przy tym jego katolicyzm, który określił jako fałsz.

Złamany osobistymi przeżyciami Roth uległ nałogowi alkoholizmu. Ten niezwykle wydajny pisarz nie umiał ostatnio pracować w stanie trzeźwym. Swe subtelne opowiadania pisywał w ciasnej kawiarence. Za każdym razem, gdy umoczył pióro w kałamarzu, musiał także zanurzyć wargi w ciemnym, gorzkawym aperytywie.

Jego monarchizm nie miał w sobie nic z junkierskich ambicji, był to raczej romantyzm i

XII. KOLONIE AKADEMICKIE „OGNISKA” i MEDYKOW ORŁOWO MORSKIE — ŻEGIESTÓW — KRYNICA

Zgłoszenia na nieliczne pozostałe wolne miejsca w turnusie lipcowym oraz na turnus sierpniowy przyjmują Sekretariat „Ogniska”, Kraków, Przemyska 3, tel. 107-64 w godz. od 12-14 i od 19-21.

to właśnie romantyzm żydowski dawnych galicyjskich Żydów, którzy modlili się o zdrowie Franciszka Józefa. Roth wierzył, że powrót Habsburgów na tron austriacki zmieniliby los Żydów w Europie.

Przy każdej nowej okazji Roth podawał sprzeczne wersje swej biografii. Nieraz mówił, że pochodzi od matki, księżniczki rosyjskiej, innym razem, że jest wnukiem jakiegoś cadyka - cudotwórcy. Wydawało się, jakby drwił z tych, którzy pytali o jego pochodzenie. W rzeczywistości zaś pochodził z rodziny żydowskiej w Bródach i otrzymał wychowanie świeckie, ale niemniej narodowo - żydowskie.

Jego życie rodzinne pełne było tragizmu. Pierwsza żona, słynna piękność wiedeńska, niejaka Reichner, Żydówka, dostała pomieszania zmysłów i do dziś dnia przebywa w zakładzie dla umysłowo chorych.

Drugą jego żoną była eks-królowa afrykańska. Była to piękna biała Brazylijka, która w Berlinie zetknęła się z czarnym królem afrykańskim, Manga Bell, wyszła za niego za mąż i miała z nim dwoje dzieci. Gdy po kilku latach dla Rotha opuściła afrykańskiego władcę, zabrała ze sobą swe królewskie dzieci, które Roth zaadoptował. Ale i ta fantastyczna miłość niedługo trwała i ostatni rok życia Roth był już zupełnie sam, powoli dogasał w samotności, do reszły zdruzgotany upadkiem Austrii, którą kochał głęboko.

MOŻLIWOŚCI WYJAZDOWE DLA RODZIN DO:
**ARGENTYNY, BOLIWI, CHILE,
CHIN, KOLUMBII, COSTA-RICI,**

i innych krajów.

Informacje ustne i pisemne: **„ORBIS”**
WARSZAWA, NALEWKI 8

Formalności pogrzebowe Rotha załatwiła jego jakaś chrzczona kuzynka, która w swej neofickiej gorliwości pragnęła „uratować” duszę tego na wskroś żydowskiego pisarza.

Przyjaciele Rotha, zebrani u jego grobu, mieni byli, gdy kapelan byłego poselstwa austriackiego w Paryżu, niejaki Estreicher, zaczął nagle celebrować i odmawiać „De profundis”. To chrzczone kuzynka sprowadziła tego chrzczonego duszpasterza na grób Józefa Rotha.

Iście hiobowy był żywot tego wielkiego pisarza, który wędrował po świecie, coraz to przy swajał sobie inną ojczyznę i w usta swego bohatera, Mendla Singera, włożył słowa, które sam zwykł był często wymawiać:

— Gdzież jest ta moja ojczyzna?

Odtwórca roli Hioba, Hugo Haas, wypowiedział te słowa z taką siłą sugestywną, że wszyscy zebrani na widowni instynktownie powtórzyli je za nim szepem, jak gdyby wspólny „De profundis” nad grobem utraczonych ojczyzn.

Sceny, wykrojone z powieści Rotha działały, chwilami tak sugestywnie, że zapominało się o rampie, dzielącej scenę od widowni, zapomniało się, że jest się w ogóle na widoku.

Złączeni wspólnym losem ci widzowie w smokach i taftowych sukniach zapominali ciągle, jaka przepaść dzieliła ich kiedyś od ludzi w rodzaju Mendla Singera i ten nieszczęśliwy Żyd w długiej kapocie, z myką na głowie, stawał się chwilami rzecznikiem ich bólów.

Wystawieniem „Hioba” osiągnięty został cel uczczenia pamięci Józefa Rotha. Była to jakby demonstracja przeciwko maluczkim handlarzom dusz, którzy spowodowali krzywdzące pogłoski o tym wielkim żydowskim pisarzu. Poprzez ożywioną postać Mendla Singera słyszeliśmy samego Rotha.

Dzieło nestrudzonego badacza

Przeżyjemy obecnie powódź rozmaitych pseudonaukowych wydawnictw. Mnożą się jakieś „encyklopedie”, almanachy, wielkie wydawnictwa „zbiorowe” — jedne gorsze, i bardziej kompromitujące od drugich. Rozmaici t.zw. działacze próbują swych sił, no i swego sprytu na niwie wydawniczej i powstają „dzieła” często śmieszne a częściście jeszcze zawstydzające. Mamy więc już almanachy wybitnych osobistości żydostwa polskiego a w nim spis wielu dziesiątek osób nikomu nieznanym, a jeżeli już znanych, to wcale nie wybitnych. Mamy n. p. Almanach gmin żydowskich — „dzieło” oparte na przypadku i na próżności licznych działaczy prowincjonalnych. Posiadamy też Encyklopedię Żydów polskich — o której wtajemniczeni opowiadają fantastyczne rewelacje. Ale — pomijmy ten smutny, przykry i zawstydzający rozdział w dziedzinie wydawnictwa „wielkich” dzieł poświęconych żydostwu polskiemu. Społeczeństwo żydowskie w Polsce nie zdobyło się dotąd na żaden wysiłek, by stworzyć jakieś należycie przez rzetelnych fachowców opracowane dzieło w zwartej formie encyklopedii w języku polskim. W tej dziedzinie wciąż jeszcze ludzi nauki wyprzedzają sprytni ignoranci, a zamiast rzetelnych dzieł — mamy prawdziwą plagę „almanachów”, „encyklopedyj” w oślawionym już stylu.

W takich okolicznościach pojawiło się dzieło prawdziwie naukowe, obejmujące prawie całość życia Żydów w Polsce. Jest to dzieło ściśle fachowe, nie przeznaczone dla szerszych

kręgów czytelników, ale dzieło podstawowe, zasadnicze, bez którego wszelka praca o dziejach Żydów w Polsce będzie odtąd niemożliwa. Mamy na myśli nowe dzieło prof. M a j e r a B a ł a b a n a: Bibliografia historii Żydów w Polsce i w krajach ościennych (*). Nie wahamy się stwierdzić, że pierwszy zeszyt tego dzieła, obejmujący 2948 pozycji bibliograficznych należy do największych i najbardziej domiosłych dzieł naukowych żydowskich, jakie się ukazały w języku polskim. Wszystkie badania, wszystkie prace naukowe odnoszące się do Żydów w Polsce były pozbawione dotąd ścisłej podstawy, a każdy pracownik w tej dziedzinie musiał pracować po omacku. Tracił przeważnie dużo czasu na szukaniu źródeł, na budowaniu podstawy, na odnajdywaniu opracowań. Co w każdej dziedzinie wiedzy jest ugruntowaną i stale powiększającą podstawą, ułatwiającą pracę naukową, to w dziedzinie badań dziejów żydowskich w Polsce było wielką nieznaną, a właściwie tajemnicą garstkę wybrańców. Obecnie jeden z tych wybrańców, i to jeden z największych ujawnił tajemnicę warsztatu pracy nad historią Żydów w Polsce, wypełniając swym nowym dziełem lukę i braki, które stanowiły zawsze przeszkodę naukowemu badaniu. Jak wynika z planu całego dzieła, Bi

*) Bibliografia historii Żydów w Polsce i w krajach ościennych za lata 1900—1930. Zeszyt 7. Z zasiłku Ministerstwa Wyznań Rel. i Oświecenia. Publ. Warszawa 1939.

Londyński sezon letni 1939

(s) Czerwiec stanowi punkt kulminacyjny sezonu londyńskiego. Odbijają się rozliczne imprezy sportowe, artystyczne i towarzyskie i mimo kryzysu wszystkie hotele są przepełnione. Sezon londyński nie jest sezonem turystycznym dla obcych, w tym sensie, jak letni sezon paryski. Na maj, czerwiec i lipiec zjeżdżają do stolicy obywatele brytyjscy z najdalszych prowincyj i z zamorskich dominów. Gwoździem sezonu był jak co roku

„Tydzień Ascot“

Angielskie przysłowie powiada, że w „Tygodniu Ascot“ musi padać deszcz. Tak więc i podczas tegorocznych wyścigów bezustannie padał deszcz, co przyczyniło się do częściowego zmniejszenia frekwencji. Po części przyczyniła się też do tego nieobecność pary królewskiej w Londynie. Wprawdzie książe i księżna Gloucester zastępowali parę królewską, ale to nie to samo, brak było imponującej karocy królewskiej, ciągniętej przez sześć rumaków. I chociaż wszyscy inni członkowie domu królewskiego codziennie przyjeżdżali do Ascot, dla niektórych miłośników głównej atrakcji wyścigów stanowi właśnie obecność pary królewskiej.

Podczas tygodnia Ascot, Londyn ma zmienioną fizjognomię. Już we wczesnych godzinach przedpołudniowych spotyka się na ulicach Mayfair i Belgravia kobiety w długich sukniach wieczorowych i gentlemanów w szarych Morning Coat i szarych cylindrach, zwanych „Ascot Hat“. Daremny trud, szukać logiki w angielskich regułach towarzyskich. Jedyne zwyczaje historyczne i tradycje mogą służyć jako wytłumaczenie. Te same motywy stoją też za niepisanyymi regułami, wedle których chodzi się na Derby w Epsom w zwyczajnych strojach spacerowych, a na wyścigi w Ascot koniecznie w toaletach wieczorowych. Londyńska Haute Couture urządziła jak zwyczajnie rewiew toalet wyścigowych. Eksperci mody stoją na stanowisku, że wyścigi w Ascot nadają toalety w specjalnym stylu, których nie można nosić przy innych sposobnościach. Ale mimo tych tradycyjnych przekonań domów mód — wchodzi tu zresztą w grę także momenty na tury komercyjnej — widziano w tym roku, nawet tuż obok łoża królewskiej, krótkie suknie letnie. Londyński eksperci mody stwierdzają z oburzeniem, że w świętych gajach Ascot zaszły rewolucyjne przewroty. Pewnego pięknego — przepraszam, zadeszczonego — dnia, pojawiła się nawet księżna Kentu w krótkiej sukni. Ascot 1939 nie było sukcesem w dziedzinie mody damskiej, natomiast Sackville, ze swoją rewiewą mody męskiej, przeszło samo siebie. Mężczyźni są bardziej konserwatywni niż kobiety. Dlatego też konsekwentnie trzymali się tradycyjnych czarnych i szarych Mor-

ning Coats, natomiast znikły zupełnie czarne cylindry, a ich miejsce zajęły wyłącznie Ascot kapelusze.

Jakkolwiek liczba gości była mniejsza, nie odznaczało się to wcale w obrotach totalizatora. Polityczne kryzysy nie wpływają na namietność zakładów Anglików, obroty w Ascot przekraczały sumę stu tysięcy funtów dziennie.

Drugą imprezą, londyńskiego sezonu, zakrojoną również na współudział setek tysięcy, jest

„Tattoo w Aldershot“

Mimo, że największy garnizon angielski oddalony jest od Londynu o 35 mil, udają się co wieczora dziesiątki tysięcy aut na place ćwiczeń w Aldershot, ażeby przyjrzeć się imponującej grze wojennej, która świadczy o wybitnym stopniu wykształcenia i dyscyplinie, ma-

PODZIĘKOWANIE

JWP. Dr. HELENIE SZLAPAKÓWNI, Garbarska 12, oraz JWP. Drowi IZYDOROWI FISCHHABOWI, Sebastiana 33 za nader ofiarne i bezinteresowne leczenie naszej bhp. Matki w czasie długotrwałej choroby, składają najserdeczniejsze „Bóg zapłać“

ROSENZWEIGOWIE
Krowoderska 72

Jeżeli ale wspaniale wytrenowanej angielskiej armii zawodowej „Siła i wytrzymałość“ oto dewiza tegorocznych igrzysk wojskowych, które tym razem — całkiem zresztą naturalnie — cieszyły się znacznie większym zainteresowaniem, niż dawniej. Armia lądowa Wielkiej Brytanii nie stała przecież jeszcze nigdy tak silnie w orbicie ogólnego zainteresowania, jak właśnie dzisiaj.

Przedstawienie rozpoczyna się wieczorem, o godzinie 10-tej, w świetle ogromnych reflektorów, na największej scenie świata na wolnym powietrzu, ze współudziałem całej armii statystów. Istnieją pewnego rodzaju galowe formacje, ćwiczenia gimnastyczne, które się rokrocznie powtarzają. Ale „piece de resistance“ tych igrzysk wojennych stanowi od dawna symbolizowane ujęcie legendy o bębnie sir Francis Drake. Wedle tej legendy, sir Francis znajdujący się na pełnym morzu, a czujący

PODZIĘKOWANIE

JWP. Drowi MAURYCEMU STEINBERGOWI w Krakowie, ul. Starowiślna 84 za trafnie postawioną diagnozę i za bezinteresowną opiekę lekarską podczas choroby, składam serdeczne podziękowanie.

LEON WITASZKO

4167g

biografia prof. Bałabana zakrojona jest na wielką skalę. Zawiera ona całokształt dziejów żydowskich, a miarą jej zakresu jest fakt, że obejmuje nie tylko historię polityczną, gospodarczą, kulturalną i ustrojową, ale i antropologię, etnografię, folklor, słowniki biograficzne, zagadnienia statystyczne, nowoczesne ruchy społeczne, ruchy antyżydowskie, zgadnienia językowe i t. d. Po raz pierwszy więc otrzymujemy dzieło o pierwszorzędnym znaczeniu i to dzieło podstawowe, a szkoda tylko, że obejmuje ono tylko trzydziestolecie (1900—1930), chociaż to trzydziestolecie jest okresem największego rozkwitu badań nad przeszłością Żydów polskich.

Bibliografia jest dziełem niestrudzonego badacza, który jako historyk ma swoją chlubną i jedyną w swoim rodzaju kartę. Jedyną w swoim rodzaju — bo też rzadko jednoczą historycy właściwości badacza-analityka i badacza syntezy. Prof. Majer Bałaban jednoczy w sobie te cechy: jest bodaj jedynym znawcą niezliczonej ilości źródeł historycznych i świetnym ich analitykiem a równocześnie na ich podstawie stwarza syntezę, wyciąga z nich wnioski i tworzy historię. Dosłownie: tworzy. Ileż to dzieł historii Żydów w Polsce jest właściwie wyłącznie jego dziełem, ileż tajemnic ujawnił, ileż ciemnych stron dziejów odsłonił. Wystarczy przeglądnąć Bibliografię, by przekonać się, ile i jakie pozycje

bibliograficzne wypełnił sam prof. Bałaban.

Układ Bibliografii jest wzorowy, przejrzysty i naprawdę rewelacyjny. Nawet dobrze obznajomiony z zagadnieniem czytelnik znajdzie w dziele prof. Bałabana pozycje nigdy dotąd nie cytowane ani nie brane w rachubę. Weźmy dla przykładu jeden dział: pamiętniki. Jest to niewyczerpane źródło wiedzy historycznej a przy tym źródło nieznanie i niezbadane. A niemal każdy dział zawiera mnóstwo takich pozycji surowych, oczekujących na wprawna rękę historyka. Bibliografia prof. Bałabana to prawdziwa kopalnia wiedzy; bez jej poznania trudno sobie wyobrazić jakąkolwiek pracę dotyczącą Żydów w Polsce.

Bibliografia to odrębny dział wiedzy. Rzadko tylko historyk ma możliwość zajęcia się tym dziełem, pozostawiając raczej pracę na tym polu specjalistom. Prof. Bałaban sięgnął i do tej dziedziny. Ale też nikt inny nie mógł zabrać się do olbrzymiej pracy nad bibliografią dziejów żydowskich, jak właśnie ten niestrudzony badacz, który wszedł i wszedł przezorał niwę dziejów Żydów polskich i który pierwszy dał nam krytycznie opracowaną historię Żydów w Polsce. Czy Bibliografia jest ukoronowaniem pracy prof. Bałabana? Zapewne, nie! Wiemy, że jest to tylko jeden etap jego pracy badawczej, która od blisko 40 lat trwa nieprzerwanie.

L. ROSNER

zbliżającą się śmierć, rozkazał przewieźć swój bęben do Anglii. I zawsze, ilekroć ojczyzna jest zagrożona, bęben ów powinien zabrzmieć, ażeby wielki bojownik i żeglarz, nawet i po śmierci, mógł pospieszyć na pomoc Anglii. Na zupełnie zaciemnionej scenie rozbrzmiewają tony legendarnego bębna. Stopniowo oświetlają się różne kąty ogromnego pola. Ze wszystkich stron nadciągają formacje wojskowe w mundurach z czasów Elżbiety, które symbolizują tradycje starej zwycięskiej armii. Dalej następują pułki gwardii terazniejszej, a na końcu w popielatych polowych mundurach, zmechanizowane jednostki modnej, współczesnej armii. Majestatycznym krokiem maszerują w takt dźwięków bębna. W głębi zjawia się jasno oświetlony pomnik sir Francis Drake, podczas gdy wojska angielskie, te z przeszłości i te dzisiejsze, posłuszne bębnowi, stoją w pogotowiu do obrony państwa. Ten imponujący marsz dziesięciu tysięcy żołnierzy dzięki swoim pstrym historycznym i nowoczesnym mundurkom, stwarza wspaniałą, niezapomnianą obraz. Publiczność przyjęła ten obraz niemiłkającym aplauzem, który się w końcu przerodził w spontaniczną demonstrację.

Nowym i bardzo na czasie pokazem było zastąpienie starej armii przez nową zmechanizowaną. Stare pułki gwardzystów w ich malowniczych mundurach, kawaleria i artyleria wyrugowane zostają przez tanki, zmotoryzowane armaty, które z taką samą dyscypliną, posłuszne tonom szkockich kobziarzy, przejeżdżają w tak samo dokładnie ograniczonych geometrycznych formacjach, jak stara gwardia w jej malowniczej paradzie. Jak wykazuje ta scena, znika powoli z armii wielka sztuka jazdy konnej. Po stopniowo przeprowadzonej motoryzacji armii angielskiej, z roku na rok, znajdujemy w Aldershot coraz mniej pokazów jazdy konnej.

Natomiast zwolennicy wyższej szkoły jazdy konnej mogą powetować sobie to

na turniejach w Olympia Halle

Ten pałac wystawowy zmienia się na czternaście dni na olbrzymią arenę z dwudziestu tysięcy miejsc dla widzów, które każdego wieczora są zajęte. Turniej jazdy konnej należy w Londynie do najpopularniejszych imprez, odwiedzanych przez wszystkie warstwy społeczeństwa. Podczas gdy wielkie trybuny przepełnione są młodymi entuzjastami sportu, znajdują się w pierwszych rzędach panowie we frakach i panie w toaletach wieczorowych. Także i w tym roku turniej należał do wielkich towarzyskich ewenementów, jakkolwiek brak było niektórych atrakcyj. I tak brak było hiszpańskiej szkoły jazdy konnej z Wiednia. Szkoła ta, związana z habsburską tradycją, zachwycała Londyn przed dwoma laty. Odczuwało się też brak Spahisów z francuskiej armii, którzy swoimi wyczynami fascynowali publiczność. W konkursie jazdy i skoków oficerów reprezentowane były tylko Anglia, Irlandia, Francja, Belgia i Włochy. Największym powodzeniem cieszyli się przedstawiciele armii francuskiej, którzy odznaczają się największą i nastarszą kulturą jazdy konnej. Program jest niezwykle urozmaicony. Główną atrakcją programu był „Piccadilly Circus 1880“. Pojazdy z epoki wiktoriańskiej, „handsome cabs“ wozy pocztowe, fiakry, omnibusy, karoce z lat osmdziesiątych z woźnicami i podróżnymi w kostiumach wiktoriańskich jechały w karuzeli w około studni Erosa, dokładnego naśladownictwa studni z Piccadilly Circus.

Mimo atmosfery kryzysu, którą odczuwa się w Londynie, wszelkie imprezy sezonu 1939 udały się znakomicie. Tak Londyńczycy, jak i goście z prowincji i dominów, wykazywali ogromne zainteresowanie, co świadczy o zdrowym instynkcie życia synów Albionu.

KUPON ZNIŻKOWY DO KINA ATLANTIC

Ważny 9 lipca. — Wyelab 1 przedłożył do wymiany w kolekturze Zw. Inwalidów, Grodzka 59 oraz w Adm. „N. Dziennika“ Orzeszkowej 7

D. ELWITO

„Przychodzę z cmentarza“...

Poprzedniego wieczoru chłodny wietrzyk poruszał liśćmi figowych drzew, rosnących pod moim domem. Pachniały mdłą słodyczą, ale piersi wchłaniały ten zapach zmieszany z zimnym powiewem, jak napój orzeźwiający. Nazajutrz było inaczej...

Po obudzeniu, czułem gardło zaschnięte i nos zatkany. Wyszedłem na ulicę, i choć słońce dopiero w drodze było ku nam, żar bił od domów i asfaltu, jakbym się znalazł w piecu, skąd co dopiero węgle wyjęto, by chleb wstawić. Nie ulegało wątpliwości — to był chamsim. Pustynia od wschodu ziała ogniem. Zjechałem w dół do portu, opancerzonym autobusem. Pasażerowie ocierali chustkami czerwone, spocone twarze. Przekładali niektórzy koszyki z ręki do ręki. Niektóre napełnione jarzyną, inne jajami. Policjant zatrzymał autobus, mimo skwaru kazał wyjść pasażerom i szukał bomby. A szukał tak, że nigdy by jej nie znalazł, gdyby nawet w którymś z koszyków leżała ukryta. Skończył i zapalił papierosa. Autobus jeszcze stał. Potarł jeszcze raz zapałką, bo pierwsza zgasała. Pociągnął z niego i nareszcie mruknął, że można odjechać.

Z Allenby poszedłem już pieszo w stronę „Waldheim'u“, niemieckiej kolonii. Na tej ulicy strzelano niezliczone razy, ale mimo to przemierzają ją Żydzi. Ci, co idą do pracy, i ci, co wracają z pracy, ci, którym szkoda wydać na autobus, i ci wszyscy, którzy z uporu idą i nie ustąpią, nawet przed kulą, bo na tej ulicy są żydowskie domy i żydowski robotnicy pracowali tu przy szosie.

W kolonii niemieckiej jest teraz angielski urząd paszportowy, wydający przepustki, potrzebne do odbycia najmniejszej podróży po kraju. Oficer angielski mieszkał rok cały na Hadarze i tam urzędował. I to było w porządku. Bo kto posłuszny jest rozporządzeniom i odbywa podróże, jak nie Żydzi? Arab zabiera osiołka i rusza przez góry, albo idzie szosą Piechotą, a wtedy nie trzeba zezwolenia. Góź z tego, kiedy oficerowi się znudziło siedzieć na stoku góry, a może to były inne przyczyny niż nuda, każące mu przenieść się do niemieckiej kolonii. Zresztą choćby były najbardziej słuszne, lub najbardziej błahę, — nikt na Anglika nie wpłynie. I tak Żydzi chcący oddalić się, choćby kilkanaście kilometrów od Haify, muszą iść do oficera angielskiego, urzędującego w kolonii niemieckiej — z narażeniem życia — bo jemu znudziło się siedzieć wśród Żydów.

Nie mogę dostać zezwolenia na swobodne poruszanie się po kraju właśnie, bo jestem dziennikarzem. Bo co dobrego może już żydowski dziennikarz pisać o Anglikach? A co dobrego może o Anglikach pisać arabski dziennikarz, co włoski, lub amerykański, co dobrego może już w ogóle ktoś pisać o Anglikach w Palestynie?...

„Jesteśmy odpowiedzialni za pańskie życie“, — powiedział oficer. — „Dlatego wystawię paszport tylko w jedną stronę, w Jerozolimie, lub w Tel Awiwie pan otrzyma zaświadczenie na powrót, — jeżeli w międzyczasie się nie zajdzie nic nowego... — Pan rozumie, jesteśmy odpowiedzialni za pańskie życie“. — Zgodziłem się na ten jednokierunkowy „Tem Porary Road — Rail Pass“. Odebrałem go z rąk urzędnika i pomyślałem: przed kim on to właściwie jest odpowiedzialny za moje życie?.. Rrrrr — zahuczało nagle w uszach, bo to arabski służący włączył do kontaktu mały wentylator, znajdujący się na stole biurokraty.

Wyszedłem na ulicę. Przed budynkiem czekał długi ogonek ludzi. Niektórzy usiedli na stopniach domu i wachlowali się swoimi „tostajami“ (helm korkowy), inni cierpliwie czekali, stojąc. Uderzył w twarz rozpalony wiatr, a koszyki gdzieś przed jakimś domem wywieszzone, wypięły się jak żagle ku zachodowi. Zły znak, chamsim wciąż jeszcze trwa.

Leniwie podążyłem w stronę „Eged'u“, by wsiąść do autobusu, zdążającego do Tel Awiwu. Na szosie pracowali Arabowie. W beczkach ustawionych co kilka kroków wzdłuż

gościńca, gotowała się smoła. Gorące powietrze mieszało się z siarką i dusiło. Dziwne, że to człowiek oddychać może czymś innym, niż powietrzem mimo to porusza się.

Raz jest tor kolejowy po prawej stronie gościńca, raz z lewej. Ale prawie zawsze jest widoczny. Morze, kolej, szosa. Morze, kolej, szosa. I tak cały czas. Jedzie autobus do Tel Awiwu. Po drodze chodzą gafirzy i Arabowie. Jadą auta pancerne i Anglicy. Po drodze jest Zichron Jaakow, Pardes Chana, Hedera. Połowa trasy odbyta. Po drodze jest Natania, Tel Mond, Kfar-Saba i szosa skończona. Już jest Tel Awiw. Dojechałem szczęśliwie i wielki obowiązek przestał ciążyć na piersiach

Anglików, odpowiedzialnych za moje życie.

Teraz następuje powrót do Haify. Ludzie czekają w Tel Awiwie na przepustki. Nieprzebrany tłum. Niektórzy mają potwierdzenie, że czekali dnia poprzedniego od samego rana. Ci mają pierwszeństwo i nadzieję, że zostaną załatwieni. Trzeba trzy dni poświęcić, by paszport otrzymać i móc w drogę wyruszyć. Trzy dni czekać! A jeśli ktoś wcześniej musi odbyć podróż? Jeśli są poważne powody, nakazujące natychmiast wyruszyć? Anglik jest niewzruszony, ma swoją gaź, swój chłód i... swoje kaprysy. A tłum może czekać na skwarze, u niego na stoliku huczy elektryczny wentylator.

Postanowiłem wrócić bez pozwolenia Anglika. Ustawa grozi grzywną, miesiącem twierdzy, dwoma miesiącami twierdzy. Wielka kara. Autobus jedzie do Haify i nikt go nie zatrzymuje. Kontrola jest dopiero za Atlit. Wyśiadam więc przed Atlit. Idę gościńcem, nie spiesząc się. Widzę het z daleka angielskie posterunki. Namioty i wozy pancerne. W polu pracują Arabowie. Zdziwieni patrzą na mnie. Żaden z nich nie cisnął na mnie kamieniem. Żaden z nich nie wie, jak bardzo się boję lub nie boję. Aż wreszcie dotarłem do żydowskiego cmentarza. Nowy cmentarz z kilkoma świeżymi mogiłami i mały domek. Są bardzo zdziwieni moim przybyciem dwaj młodzieńcy, pracujący tutaj. Pracują i pilnują cmentarza z narażeniem życia. Niewiadomo skąd i kiedy wymierzy się do nich z arabskiego karabinu. Jak długo jednak żyją, praca tutaj daje im utrzymanie. — „Jeśli ktoś z Haify chce tu kogoś odwiedzić na cmentarzu, nie potrzebuje paszportu“. — „Trzeba czekać godzinę, zatrzymać autobus, przybywający z Tel Awiwu, wsiąść i jechać odważnie. Gdy przyjdzie kontrola, należy wypowiedzieć pięć słów: I come from the cemetery — przychodzę z cmentarza“. — I tak było naprawdę. Zatrzymałem następny autobus, pojechałem w stronę Haify, pod Atlit przyszli Anglicy, kontrolowali dokładnie paszporty, a ja powiedziałem: przychodzę z cmentarza. Uwierzyli, bo wydawałem się być bardzo wzruszony, a twarz moja była z pewnością biała. Nie przypuszczali nawet, że przyczyną tego było coś zgoła innego: Ze pół godziny kroczyłem samotny szosą i w każdej chwili mógł gdzieś zza jakiejś skały paść kamień, rzucony wprawna ręką i uśmiercić mnie na miejscu, niedaleko cmentarza i blisko angielskich posterunków... Naraziłem swoje życie, bo odpowiedzialny za nie jest oficer angielski, rezydujący w Haifie, a zaś nie jest odpowiedzialny oficer, urzędujący w Tel Awiwie.

Odetchnąłem z ulgą, gdy zobaczyłem swoją ulicę i dom. Chamsim ustał. Niebo się nagle zachmurzyło. Zerwał się wiatr od morza i spadł ulewny deszcz. I gi, co już od lat miesz-

DZIS — nieodwołalnie ostatni dzień występów „Wiktu“ pod kier. Zygmunta TURKOWA

BAR KOCHBA
„Krakowski Teatr Żydowski“
ul. Bocheńska 7.

Kolonie, kolonie...

Zaczęły się upały i zaczął się okres kolonijny. Na kolonie wyjeżdżają dzisiaj również i dorośli. Jest to już obecnie ruch olbrzymi o charakterze masowym i dużym znaczeniu, zarówno społecznym jak gospodarczym. Ruch ten został ujęty ostatnio w pewne jednolite karby organizacyjne dzięki współpracy między wszystkimi czynnikami zainteresowanymi akcją kolonijną. A więc zarówno Ministerstwo Opieki Społecznej, jak Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Centralne Biuro Wczasów, Komitety Pomocy Dzieciom i Młodzieży, jak również wszystkie organizacje, prowadzące w terenie akcję kolonijną, idą dziś po jednej wspólnej linii, która by umożliwiła objęcie akcją jak największej ilości dzieci, uniknęła usterek organizacyjnych.

W roku bieżącym ze zrozumiałych przyczyn skoordynowanie akcji było szczególnie trudne — zarówno strona finansowa jak terenowa zdawała się nastęrczać nieprzewidywane trudności. Wychodząc jednak z założenia, że nawet w najgroźniejszych chwilach pierwszym obowiązkiem jest trwać na posterunku i spełniać jak najlepiej powierzone zadania, Ministerstwo Op. Społ. dołożyło starań, by akcja kolonijna przeprowadzona była planowo i nie doznała najmniejszego zahamowania. Stwierdzamy to w cyfrach i dowiadujemy się, że jednak tak, jak było w planie, na kolonie dziecięce wyjedzie około 15% więcej, niż w roku ubiegłym, na kolonie dla młodocianych prawie dwa razy tyle, a kolonie dla dorosłych, tak zwane wczasy, dopiero w tym roku nabrały właściwego rozpędu.

Jest to w obecnych warunkach objaw naszej siły, hartu, pewności siebie i pogody ducha. Nikt się niczego nie boi, jedzie spokojnie po słońce i zdrowie na kolonie, którą sobie wybrał lub którą mu wybrano. Nad polskim morzem roi się od „wczasowiczów“ i „kolonistów“, jest gwarno i wesoło. Tak samo jest nad wieloma jeziorami na Kaszubach, tak samo jest w Wileńskim i na Podkarpaciu.

Nowością tegorocznego sezonu kolonijnego jest akcja kolonijna dla dorosłych. W najbardziej uroczych wsiach całej Polski posiadających walory letniskowe, urządzono coś w rodzaju pensjonatów wiejskich, dokąd wyjechać może za nader skromną opłatą ryczałtową, obejmującą zarówno kosztą przejazdu, jak pobytu, każdy najskromniejszy nawet pracownik fizyczny albo umysłowy, ceny kalkulują się bowiem za 6-dniowy pobyt od 17-tu do 33 zł.

Dr. M. J.

Farma po lordzie Balfour, przeznaczona dla dzieci uchodźców

Londyn, 8. 7. ZAT. Obecny właściciel farmy Whittingehame, która pozostała w spadku po lordzie Balfour, lord Traprain, oddał ją do dyspozycji organizacji pomocy uchodźcom. Farma będzie przekształcona na szkołę rolniczą dla dzieci uchodźców.

O obywatelstwo angielskie dla Freuda

Londyn, 8. 7. ZAT. „Daily Express“ donosi, że czynione są starania, by twórca psychoanalizy prof. Sigmund Freud uzyskał obywatelstwo angielskie. Zazwyczaj wymagany jest w tym celu co najmniej 5-cio letni pobyt w kraju. Król może jednak udzielić obywatelstwa angielskiego również po krótszym pobycie, uwzględniając wybitne zasługi naukowe odnośnej osoby.

kają w Palestynie twierdzili, że to cud, aby deszcz padał w czerwcu. Ja potakiwałem, widocznie wiedzą co mówią. — bo ja od niedawna tu jestem i pierwsze lato palestyńskie przeżywam. Zdążyłem natomiast jednak coś innego zauważyć: Anglicy nie są za nasze życie ani odpowiedzialni, ani też nie odpowiedzialni. Za naszą śmierć i życie my sami odpowiedzialność ponosimy, bo to tylko my mamy prawo, w naszym kraju, dysponować życiem i szafować śmiercią...

Na marginesie

Wielkości, gdzie Twoje imię?

Mowy bankietowe przeważnie nie są interesujące. Są one tylko hymnami pochwalnymi na cześć gościa, któremu urządza się bankiet, a biada śmiałkowi, który zakłóca atmosferę bankietową, wlewając do lemoniady swego przemówienia kilka kropel mocnego wina prawdy. Nie będziemy więc mówić o mowach, jakie wygłoszono w Nowym Jorku na cześć wybierającego się z powrotem do Europy wielkiego pisarza żydowskiego Szaloma Asza. Tym razem nie były to tylko hymny pochwalne, lecz zawierały one wyrazy szczerzej wdzięczności, jaką każdy Żyd odczuwać musi dla autora „Psalmisty bożego“. Interesuje nas tutaj tylko odpowiedź Szaloma Asza, a tej odpowiedzi poświęcić chcemy dzisiejszy margines.

Szalom Asz oświadczył mianowicie, że jako wierzący Żyd, wierzy w sprawiedliwość Bożą. Ta sprawiedliwość osiągnie tych, którzy mieniają się teraz wodzami swych narodów. Naród żydowski może z dumą powiedzieć o sobie, że stanął na wysokości swego zadania, że sprostował tragiczną chwilę dziejową. Gdy czytamy te słowa, wyczuwamy głęboką ich wiarę, wyczuwamy chęć poety, by powiedzieć społeczeństwu żydowskiemu w tych straszliwych czasach kilka słów otuchy. Asz był zawsze nie tylko budzicielem sumienia, ale też i krzepicielem serca. Czy jednak ten obraz społeczeństwa żydowskiego nie jest zbyt wyidealizowany, czy prosta, surowa i bezwzględna prawda nie byłaby bardziej wskazana?

Oto Anglia złamała słowo dane narodowi żydowskiemu, ogłaszając „Białą Księgę“. Naród żydowski odpowiedział na tę zdradę głosem nabrzmiałym bólem i potężną wiarą, przysięgając, że nie pozwoli sobie wydrzeć Erec. Gdy żydostwo polskie ogłosiło 2-godzinny strajk na znak protestu, znalazło się na ulicy żydowskiej stronictwo, które złamało tę solidarność narodową. Bund, który wezwał swych członków do złamania strajku protestacyjnego, wyparł się gwoli nienawiści dla Syjonu nawet starej prawdy socjalistycznej, głoszącej wolność przesiedlania się i prawo każdego człowieka do szukania swego szczęścia we wszystkich krajach świata. Socjalizm jest wolnością, a ograniczenia imigracyjne są zamachem na tę wolność. U wszystkich narodów partie robotnicze uznawają wspólnotę interesów tam, gdzie w grę wchodzi honor narodu, jego przyszłość i wolność. U nas, t. j. na ulicy żydowskiej, nie było jeszcze wypadku, by Bund uznał, że zachodzi konieczność wspólnoty narodowej, z której nikomu wyłamać się nie wolno...

Po wszystkich morzach i oceanach błądzą obecnie 22 okręty-widma. Okręty te wiozą ludzi nie dotkniętych wprawdzie trądem fizycznym, ale mimo to postawionych poza nawias społeczeństwa. 10.000 Żydów puka do kraju, od portu do portu, a wszędzie witają ich tylko uzbrojone kanonierki, nie pozwalające na lądowanie. Czy w tym momencie, kiedy właśnie te okręty-widma tak plastycznie symbolizują nam patos tragedii żydowskiej, stanęło naprawdę żydostwo na wysokości swego zadania? Czy stworzono może Komitet Ocalenia Publicznego, któryby był reprezentacją całego żydostwa i potrafił zaapelować do sumienia świata? Czy spod tej solidarności nie wyłamali się bogaci Żydzi rozmaitych krajów, którzy obawiali się, by ich najniezwyklejsi z nieszczęśliwych bracia żydowscy nie przywieźli ze sobą klątwy antysemityzmu? W obliczu tych jaskrawych przykładów wielki pisarz żydowski chyba przyzna, że komplement jego pod adresem żydostwa był trochę — przesadny.

Wreszcie te zamachy bombowe, urządzone w Palestynie przez sfałszyżowanych młodych Żydów, których tęsknotę za bohaterstwem skiero- rowano na fałszywe tory, te zamachy okrutne i bezmyślne równocześnie, szkodliwe przy całej tej ofiarności młodzieży, którą zawsze uwi- eść można mirażem wielkości i wizją poświęcenia bezkompromisowego, są jakimś straszliwym aktem oskarżenia skierowanym przeciw-

ZEZNANIE SZPIEGA...

Tyt. oryg. „CONFESSIONS OF A NAZI SPY“

To nie tylko rewelacyjny dokument demaskujący barbarzyńskie metody niemieckiej propagandy, lecz także wstrząsające arcydzieło filmowe reżyserii LITWAKA z ROBINSONEM Ledererem, Lukasem w gł. rolach.

Oblęd antysemityzmu

Interesujące uwagi wybitnych publicystów angielskich

London, 8. 7. ŻAT. W Londynie ukazała się w tych dniach broszura dwóch wybitnych publicystów angielskich Sidney Dark'a i Herberta Sidebothani'a, traktująca o antysemityzmie. Autorzy rozpatrują przede wszystkim charakter antysemityzmu w Niemczech hitlerowskich i dochodzą do wniosku, że walka z Żydami nie jest tam walką z obcą mniejszością narodową, lecz z wolnością jednostki, stanowiącą życiowo doniosły czynnik zarówno w demokracji, jak i w chrześcijańskim ujęciu rzeczywistości, co zostało sformułowane przez zmarłego papieża Piusa XI. Pastor Niemoeller został wysłany do obozu koncentracyjnego bezpośrednio po rabinach żydowskich. Jest jednak losem Żydów stanowić awangardę na drodze cierpienia, w cierpieniu nie są oni jednak odosobnieni. Antysemityzm — stwierdzają publicyści angielscy — jest głupi i demoralizujący, pełen wewnętrznych sprzeczności. Antysemici jednocześnie oskarżają Żydów o to, że są najgorętszymi zwolennikami ustroju kapitalistycznego i jego objawów, równocześnie zaś, że popierają komu-

nizm i międzynarodówki. Antysemityzm powinien obchodzić bynajmniej nie tylko Żydów, musi on zaobserwować uwagę tych wszystkich, którzy troszczą się o sprawiedliwość, równość i braterstwo w stosunkach między ludźmi i którzy należycie oceniają wolność jednostki, wywalczoną poprzez całe stulecia w wojnie z tyraniami i przywilejami. Gdy Żydzi są prześladowani — wtedy niebezpieczeństwo grozi zarówno innym mniejszościom, jak i większości. Przyszłość ludzkości zależna jest od tego, czy uda się wypłenić nienawiść rasową i antysemityzm. Idzie w tym wypadku o istotę rozwoju kulturalnego świata: czy wkraczamy w ponurą epokę historii, w której sprawiedliwość będzie całkowicie wyrugowana, zaś myśl ludzka zdegradowana? — „być może, że tak“ — brzmi odpowiedź publicystów angielskich. Sądzą oni jednak, że potrwa to czas krótki, zaś potem nastąpi dobroczynna reakcja i zatriumfują zasady wolności i sprawiedliwości.

Autorzy broszury omawiają też w specjalnym rozdziale „Moralność syjonizmu“ i domagają się „lojalności w stosunku do deklaracji Balfoura“. Stanowisko to jest umotywowane zasadniczymi rozważaniami ze stanowiska brytyjskich interesów imperialnych. Pozostawić własnemu losowi postępowe i bohaterskie społeczeństwo żydowskie w Palestynie lub też zrzec się dalszego dzieła odbudowy państwa żydowskiego, znaczyłoby ulec presji agitacji antysemickiej.

PODZIĘKOWANIE

JWP. Drom DOROCIE I JULIANOWI HIRSCHOM lekarzom w Wieliczce za trafną diagnozę oraz bardzo troskliwą opiekę podczas mojej choroby najserdeczniej dziękuję

HELENA DORTHEIMEROWA
Kraków, ul. Smoleńsk 27

4132g

Deklaracja tolerancji z okazji Dnia Niepodległości

Nowy Jork, 8. 7. ŻAT. Podczas uroczystości z okazji święta niepodległości Stanów Zjednoczonych na zgromadzeniach w 5 tysiącach miast i miasteczek ogłoszono uroczystą deklarację o tolerancji i równości. Burmistrz Nowego Jorku La-Guardia wygłosił przemówienie przez radio, w którym oświadczył, że Stany Zjednoczone przeciwstawiają się z całą stanowczością wpływowi zagranicznej propagandy nienawiści. Gubernator Olson z Kalifornii w podniosłym przemówieniu domagał się ochrony i poparcia zasad tolerancji i jedności narodowej. Na zebraniach publicznych występowali duchowni wszystkich wyznań i szereg czołowych osobistości amerykańskich, jak William Allen White, Grover Whalen i inni.

Z okazji święta prezydent Roosevelt złożył oświadczenie, w którym nawiązał do Deklaracji Niepodległości Stanów Zjednoczonych w ubiegłym stuleciu i nawoływał do dochowania wierności nieśmiertelnym zasadom równości i tolerancji. Jest obowiązkiem wszystkich Amerykanów — stwierdził Roosevelt — stać na straży tego świętego dziedzictwa i przekazać szlachetne tradycje przyszłym pokoleniom.

ko tym, którzy rzucają na nasz sztandar narodowy ciemną smugę tej krwi przelanej. Mieści się w tym wszystkim takie potworne memento, że pełni zgrozy pytamy się, czy nie jest to posiew tych mocy szatańskich, które grożą teraz światu wolności i sumienia śmiercią i ruiną?

Tak — wielki poeta żydowski chciał nas pocieszyć, ale nie wolno zabiżnić ran błoną kłamliwej i taniej pociechy.

MOASSI

Wpisy do Instytutu Nauk Judaistycznych w Warszawie na rok akad. 1939/40

Warszawa, 8. 7. ŻAT. ŻAT otrzymała następujący komunikat: Podania o przyjęcie do Instytutu Nauk Judaistycznych (Fakultety: Rabiniczny, Nauczycielski) można składać osobiście lub przez pocztę od 15 sierpnia do 15 września b. r.

Do podania należy załączyć: 1. świadectwo urodzenia (w oryginale lub odpisie), 2. świadectwo dojrzałości gimn. (w oryginale lub odpisie), 3. curriculum vitae, 4. 3 fotografie podpisane.

Opłatę wpisowego w sumie zł .10 należy uiścić przy złożeniu podania o przyjęcie do Instytutu (Konto Instytutu w P. K. O. Nr. 8007).

Czesne w Instytucie wynosi: a) Na I-szym roku studiów: 150 zł., 2) na II-gim roku studiów — 120 zł., c) na III-cim roku studiów — 100 zł., d) na IV roku studiów — 50 zł.

Czesne należy wpłacić w trzech równych ratach, płatnych z początkiem każdego trymestru.

—oo—

Słowacja na rozdrożu...

Bratysława, 8. 7. PAT. Organ hitlerowców w Słowacji „Zeit“ pisze w artykule p. t. „Słowacja na rozdrożu“, iż, nowe państwo słowackie ma do wyboru dwie drogi: albo przejąć politykę narodowościową dawnej Czechosłowacji, albo też wprowadzić w życie równouprawnienie wszystkich grup narodowościowych, zamieszkujących w Słowacji. Na razie — zdaniem dziennika — ta pierwsza tendencja zwycięża. Dziennik uważa się, że podział administracyjny Słowacji na siedem departamentów i stosowanie nowej ustawy o obywatelstwie szkodzi interesom niemieckim w Słowacji, co zmusiło przewodcę Niemców, zamieszkałych w Słowacji złożyć ostry protest u rządu słowackiego.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Co udecyduje o prawidłowości ksiąg handlowych?

Warszawa, 8. 7. (g. m.) W wyroku z dnia 27 I. 1939 r. L. Rej. 1490/36 Najwyższy Trybunał Administracyjny ustalił następujące zasady dotyczące pojęcia prawidłowości ksiąg handlowych:

1. Wymogiem prawidłowej rachunkowości kupaieckiej jest, aby zdarzenia gospodarcze, które mają być przedmiotem wpisów do ksiąg, znalazły zupełne odbicie w treści tych zapisów, t. zn., żeby osnowa rachunkowa zapisów pokrywała treść faktyczną zdarzenia.

2. Księgowanie cen netto za towar sprzedany w trybie komisowym, a zatem po potrąceniu prowizji i kosztów, uchybia postulatowi zupełności wpisów.

3. Gotówka wpływająca lub otrzymany kredyt, bez względu na źródło podmiotowe, wymagają zapisu do ksiąg, chociażby obsługiwały przedsiębiorstwo jedynie przejściowo, na krótki czas.

4. Sam fakt nieksięgowania wpływów gotówkowych lub kredytowych, niezależnie od przyczyny nieksięgowania, uzasadnia wniosek o nieprawidłowości ksiąg.

Kto otrzyma dostawy podkładów kolejowych

Warszawa, 8. 7. (g. m.) Wśród właścicieli lasów i przemysłu drzewnego wywołała duże zainteresowanie sprawa dostaw podkładów kolejowych dla Polskich Kolei Państwowych w r. 1939-1940.

Szczególnie budzi zaciekanie kwestia, czy dostawy te powierzone zostaną prywatnym przedsiębiorstwom, czy też przeważnie, jak to miało miejsce w roku ubiegłym, Lasom Państwowym.

Jeśli chodzi o prywatne życie gospodarcze, to o dostawy podkładów kolejowych dla Polskich Kolei Państwowych zabiegać będą z jednej strony Rada Naczelna związków drzewnych, a z drugiej Spółka producentów drzewnych, na czele której stoją pp. Witold Babiński, Stefan Potocki i Władysław Radziwiłł.

Hurtownicy prywatni pokrzywdzeni przy podziale kontyngentów tomasyny

Warszawa, 8. 7. (g. m.) O odbyło się w Ministerstwie Rolnictwa i Reform Rolnych posiedzenie Komisji do spraw tomasyny.

Przedmiotem obrad było przeprowadzenie podziału kontyngentu importowanej tomasyny na sezon jesienny br., oraz ustalenie ceny tomasyny na tenże sezon.

Ogółem kontyngent tomasyny wyniesie na jesienną br. przeszło 49 tys. tonn z dostawą w lipcu i sierpniu br.

Przy podziale kontyngentu centrale spółdzielcze otrzymały 51 proc., spółdzielnia „Społem“ 17 proc., Państwowy Bank Rolny 12 proc., a hurtownicy prywatni tylko 30 proc.

Koszty utrzymania w Polsce i w innych krajach

Koszty utrzymania w Polsce w maju br. w stosunku do maja 1938 roku utrzymały się na prawie niezmiennym poziomie. Są one stosunkowo niższe, niż w wielu innych krajach. Koszty utrzymania w Anglii, Belgii, Stanach Zjednoczonych A. P., na Węgrzech uległy zmniejszeniu, we wszystkich innych państwach natomiast bądź to podniosły się, bądź też utrzymały się na zeszłorocznym poziomie.

G. U. S. ogłosił dane dotyczące kosztów utrzymania szeregu państw w maju br. w porównaniu z majem 1938. Poniżej podajemy wskaźniki kosztów utrzymania z maja br. przy podstawie rok 1928=100 (w nawiasach cyfry z maja 1938 r.): Polska (Warszawa) 60,9 (61,0), Anglia (509 miast) 92,2 (93,4), Belgia (59 miast) 95,6 97,1), Czechy i Morawy (Praga) 108,4 (99,6), Estonia (Tallin) 98,2 (97,3), Gdańsk 98,3 (98,2), Japonia (Tokio) 117,8 (107,3), Jugosławia (Belgrad) 80,0 (88,5), Litwa (104 miasta) 56,6 (55,8), Łotwa (Ryga, przy podstawie rok 1930=100) 88,0 (86,0), Niemcy (72 miasta) 83,1 (83,0), Norwegia (31 miast) 98,8 (98,8), Stany Zjednoczone A. P. (51 miast) 85,1 (84,5), Węgry (Budapeszt) 86,4 (89,3). Włochy (50 miast) 83,3.

Rejestrowy zastaw na maszynach

Ustawa z dnia 15 czerwca b. r. weszła już w życie

Z dniem 7 lipca br. weszła w życie ogłoszona ostatnio i wielokrotnie zapowiadana ustawa z dnia 15 czerwca 1939 o zastawie rejestrowym na maszynach i aparatach. Zgodnie z ustawą można będzie ustanawiać na nowych i nieużywanych maszynach i aparatach, nabywanych dla zakładów przemysłowych i rzemieślniczych, rejestrowe prawo zastawu. Prawo to może być ustanowione wyłącznie z tytułu ceny kupna na rzecz sprzedawcy, który jest kupcem rejestrowym lub też na rzecz instytucji kredytowej, która udzieliła kupującemu pożyczki na zakup nowych nieużywanych maszyn i aparatów do wysokości pożyczonej na ten cel sumy. Odrębne rozporządzenie ma określić, jakie maszyny i aparaty mogą być przedmiotem zastawu. Obciążone zastawem maszyny i aparaty mogą pozostać w posiadaniu dłużnika. Wierzyciel ma prawo żądać dopuszczania go w stosownym czasie i w sposób nie naruszający ciągłości pracy do badania stanu maszyn i aparatów. Maszyny i aparaty winny być oznaczone na widocznym miejscu napisem, stwierdzającym zastaw. W razie zbycia, wydzierżawienia lub wynajęcia maszyn i aparatów oraz w razie ich zupełnego zniszczenia lub uszkodzenia, wprowadzenia zasadniczych zmian konstrukcyjnych, wreszcie w razie przeniesienia przedmiotu zastawu do innej siedziby bez pisemnej zgody osoby, na której rzecz ustanowiono prawo zastawu, wierzycielność, zabezpieczona zastawem staje się natychmiast wymagalna. Wierzycielność, zabezpieczona zastawem ma pierwszeństwo zaspokojenia z przedmiotu zastawu przed wszystkimi innymi wierzycielnościami prywatno-prawnymi i publiczno-prawnymi. Ustawa przewiduje specjalny tryb postępowania, dotyczący sprzedaży licytacyjnej maszyn i aparatów zakładów przemysłowych. — Pisma, stwierdzające umowę zasadniczą, zawarte celem ustanowienia rejestrowego prawa zastawu oraz pisma, stwierdzające przelew wierzycielności z jednoczesnym przelewem rejestrowego prawa zastawu, zabezpieczającego tę wierzycielność są wolne od opłaty stempowej.

Ustawa normuje funkcjonowanie rejestru na maszynach i aparatach. Rejestr ten wraz z dokumentami do niego złożonymi jest jawny. Rejestr prowadzi sąd grodzki, właściwy dla miejsca położenia zakładu przemysłowego lub rzemieślniczego, dla którego nabyto maszyny lub aparaty. W razie przeniesienia przedmiotu zasta-

wu do innego zakładu, należy przenieść wpisy, przewidziane w ustawie na wniosek dłużnika lub wierzyciela do rejestru właściwego dla miejsca tego zakładu. Do rejestru winny być wpisane następujące dane: opis przedmiotu zastawu i cena jego nabycia, dane, dotyczące osoby kupującej i zakładu, dla którego nabyto maszynę lub aparaty, — wyszczególnienie rejestrowego prawa zastawu, — specjalne postanowienia w sprawie realizacji rejestrowego prawa, — wzmianki o egzekucji, — orzeczenie sądu, odnoszące się do danych ujawnionych w rejestrze oraz zmiany tych danych. Wpisy do rejestru mają być dokonywane na podstawie zgłoszeń lub z urzędu. Zażalenie na postanowienie sądu rejestrowego co do wpisu lub jego odmowy służy w terminie 7-dniowym do sądu okręgowego. Ustawa przewiduje w jakich wypadkach następuje wykreślenie rejestrowego prawa zastawu.

Umowa zastawnicza powinna być zawarta na piśmie i winna zawierać cały szereg danych, wyszczególnionych ustawą. W przedmiocie realizacji rejestrowego prawa zastawu ustawa postanawia, że osoba, na której rzecz ustanowiono prawo zastawu, może zaspokoić swoje roszczenia z maszyn i aparatów, będących przedmiotem zastawu, jeżeli dłużnik zalega z zapłatą przynajmniej dwóch kolejnych rat sumy, zabezpieczonej rejestrowym prawem zastawu, chyba, że umowa stanowi inaczej. W tym celu może osoba ta zgłosić wniosek do komornika o odebranie posiadaczowi przedmiotu zastawu, chociażby znajdował się we władaniu osoby trzeciej i o sprzedanie go przez licytację publiczną. Wniosek taki powinien być poprzedzony pisemnym zagrożeniem dłużnikowi licytacyjną egzekucją roszczenia. Przepisy przewidują procedurę realizacji rejestrowego prawa zastawu i sposób dokonania licytacji. Wierzyciel rejestrowy ma prawo zaliczenia swej wierzycielności, zabezpieczonej zastawem na poczet licytacyjnej ceny kupna, jeżeli jest nabywcą na licytacji. Również służy mu prawo zaliczenia swej wierzycielności, zabezpieczonej zastawem na poczet ceny przejęcia na własność niesprzedanych maszyn i aparatów. Komornik z ceny, osiągniętej ze sprzedaży, pokrywa jej koszty, resztę zaś składa do depozytu sądowego celem dokonania podziału. Wykonanie ustawy poruczone zostało ministrom przemysłu i handlu, sprawiedliwości oraz skarbu.

Kontakty gospodarcze między Polską a Anglią zacieśniają się

Warszawa, 8. 7. (g. m.) W ostatnich czasach kontakty gospodarcze między Polską a Anglią coraz bardziej się zacieśniają.

Wskazuje na to m. in. liczny napływ zamówień i zapytań ze strony Anglii szczególnie odnośnie tkanin lnianych, taniej odzieży, konfekcji itp.

Z drugiej zaś strony przedstawiciele sfer urzędowych i gospodarczych Polski coraz bardziej interesują się W. Brytanią.

W chwili obecnej bawi w Londynie dyrektor Państwowego Instytutu Eksportowego p. Turski, który omawia aktualne zagadnienia gospodarze z reprezentantami brytyjskich sfer gospodarczych.

W szczególności podjął on badania nad możliwością powiększenia naszego wywozu do Anglii.

Również bawili w Anglii przedstawiciele polskiej spółdzielczości spożywczej w celu zapoznania się z zakładami wytwórczymi spółdzielczości angielskiej. W czasie pobytu delegacja polska odwiedziła i zbadała urzędzenia handlowe i przemysłowe w oddziale C. W. S. w Londynie, wy-

dział herbaty angielsko-szkockiej hurtowni spółdzielczej, fabryki mydła, cukierków itp. w Silverdown pod Londynem, zakłady olejarskie w Liverpool, fabrykę wyrobów mydlarskich i fabrykę margaryny w Irlam zakłady przemysłu chemicznego w Pellow pod New Castle, zakłady przemysłu spożywczego w Middleton i w Crumpsall i wreszcie zakłady drzewne i urzędzeń sklepowych w Manchesterze.

Delegacja spotkała się z niezwykle serdecznym przyjęciem ze strony wszystkich czynników reprezentujących spółdzielczy ruch angielski i pracowników z różnych działów angielskiej hurtowni C. W. S.

Przy tej okazji spółdzielcy Polski mieli możliwość dokładnie zapoznać się z wielkim rozwojem handlu spółdzielczego w Anglii zarówno w dziale hurtowym jak i detalicznym i zwrócili uwagę na wielkie ożywienie gospodarcze panujące obecnie w Wielkiej Brytanii.

Przed rozszerzeniem wymiany towarowej polsko-litewskiej

Warszawa, 8. 7. (g. m.) W najbliższych dniach rozpocząć się mają w Warszawie, podjęte w Kownie rokowania między rządem polskim a litew-

skim, mające na celu rozszerzenie podstawowej wymiany towarowej.

W związku z tym sfery obu państw

KRONIKA

LIPIEC

Wschód słońca
3 g 23 m

9

Zachód słońca
19 g 34 m

NIEDZIELA 22 Tamuz 5699

Poselskie zgrupowanie sprawozdawcze pos. dra I. Schwarzbarta

Dziś w niedzielę, dnia 9 lipca 1939 odbędzie się inicjatywy Reprezentacji Zjednoczonego Żydostwa m. Krakowa na podwórku domu pp. Süsse-rów, przy ul. Krakowskiej 13

Poselskie Zgrupowanie Sprawozdawcze
posła dra I. Schwarzbarta

na temat: „Ubiegła sesja parlamentarna i praca Żydowskiego Koła parlamentarnego“.

Początek o godz. 12 w południe. Wstęp wolny.

Zaświadczenia wpłaty III-ej raty P. O. P.

Podaje się do wiadomości subskrybentom Poży-czki Obrony Przeciwnotniczej, że zaświadczenia spełnienia obowiązku subskrypcji wydane przez Komitety P. O. P. winny być opatrzone pieczęcią wpłacanej II i III raty. W tym celu winni posiadacze zaświadczeń zgłosić się z kwitami bankowymi w sekretariacie Komitetu (Skawińska 2) codziennie z wyjątkiem soboty w godz. od 6.30 do 8-mej wiecz. (w niedzielę od 3.30 do 7 wiecz.) najdalej do dnia 16 b. m. włącznie.

Zaświadczenia nie podjęte dotychczas, a będące w posiadaniu Komitetu, winny być bezwzględnie podjęte w powyższym terminie.

NOWYCH ZAŚWIADCZEŃ KOMITET NIE WY-DAJE.

Z Wystawy miniatur w pałacu hr. Pusłowskich

Na Wystawie miniatur w pałacu hr. Pusłowskich wielkim zainteresowaniem cieszy się katalog. Jest to wydawnictwo Muzeum Narodowego w Krakowie, mające około 100 stron druku i przeszło 30 ilustracji z najwspanialszych miniatur znajdujących się na Wystawie.

Pierwsza część katalogu zawiera historię zbiorów hr. Ksawerego Pusłowskiego oraz spis ważniejszych dzieł sztuki zdobiących wnętrza pałacu, część druga poświęcona jest ostatnio otwartej Wystawie. Obejmuje ona wstęp ogólny, krótkie charakterystyki ważniejszych szkół jak angielskiej, francuskiej, niemieckiej, wiedeńskiej i polskiej, życiorysy artystów oraz szczegółowe opisy obiektów.

Wystawa miniatur otwarta jest codziennie w godzinach od 10 do 14-tej. Wstęp 50 gr., dla wycieczek w grupach od 10 osób opłata wynosi 25 gr. od osoby, dla wycieczek młodzieży szkolnej wstęp 20 gr. od osoby.

W sprawie paszportów zagranicznych

W związku z nowym okólnikiem min. spraw wewn. o paszportach do Bułgarii, Italii, Francji, Litwy, Rumunii, Słowacji i Węgier należy dodać, iż jeżeli wyjeżdżający żąda w podaniu o paszport wpisania kilku krajów, wówczas musi wykazać się zaświadczeniami dewizowymi w stosunku do każdego kraju, do którego istnieje obowiązek wykupienia czeku.

W razie wykazania się ze strony wyjeżdżającego jedynie normalnym zezwoleniem władz dewizowych na kupno i wywóz dewiz (niezależnie od czeków turystycznych) fakt ten stanowi dostateczną podstawę do wydania paszportu, — o ile nie zachodzą inne przeszkody, jednak bez zastosowania ulg w opłatach paszportowych przewidzianych w nowym okólniku. Jak wiadomo, w myśl tego okólnika cena paszportu została obniżona do 20 zł. miesięcznie.

Okólnik wymienia następujące banki, upoważnione do sprzedaży czeków turystycznych emitowanych przez PIR.: Bank Polski, Bank Gospod. Krajowego, Bank Rolny, Polska Kasa Opieki, Powszechny Bank Związkowy, Bank Handlowy, Bank Zw. Sp. Zarobkowych, Powsz. Bank Kredytowy, Bank Dysk., Bank Zachodni, Bank Tow. Spółdzielczych, Bank Cukrownictwa, Bank Franc.

ZYDOWSKI TEATR LETNI

Ostatnie występy gwiazd scen ameryk.
DZIS 2 przedstawienia
Arcywesoła sensacja! Wielkie wznowienie!
Największy przebój Paula Bursteina

Ceny niższe od 75 gr. Na popoł. od 65 gr.

„PAWILON“ (STRADOM 11)

PAULA BURSTEINA i LILIANY LUX
(niedziela 9 lipca) o g. 4:15 popoł. i o g. 8:45 wiecz.
SPIEWAK ULICY

Bilety nabyć można przez cały dzień przy kasie teatru.

Komunikat Głównej Komisji Wyborczej w zach. Małopolsce i Śląsku dla wyborców na XXI. Kongres Syjonistyczny

Główna Komisja Wyborcza dla wyborów na XXI. Kongres Syjonistyczny podaje do wiadomości, iż ważne zgłoszone listy kandydatów obejmują łącznie liczbę 18 kandydatów na delegatów na XXI. Kongres. Na podstawie § 13. Instrukcji wyborczej, który brzmi: „...gdy wszystkie wniesione listy kandydatów razem obejmą tylko tyle nazwisk, ilu delegatów wybiera zach. Małopolska i Śląsk, wówczas akt wyborczy odpada, a ważne zgłoszeni kandydaci uznani zostają jako wybrani“, wybory na XXI. Kongres w zach. Małopolsce i Śląsku nie odbędą się, a zgłoszeni kandydaci uznani zostają delegatami.

Z listy nr. 1 „Światowego Związku Ogólnych Syjonistów“ delegatami zostali: 1) Poseł Dr Ignacy Schwarzbart, Kraków, 2) Dr Szymon Feldblum, Kraków, 3) Aptowa Maria, Kraków, 4) Dr Ohrenstein Jehuda, Kraków-Chedera, 5) Dr Abraham Chomet, Tarnów, 6) Jaakow Stieglitz, Lwów, 7) Elza Silbersteinowa, Kraków, 8) Menachem Wirth, Kraków — Chedera, 9) Dr Eliasch Tisch. Zastępcami delegatów: 1) Dr Akiwa Kohane, Kraków, 2) Inż. Szmuel Pacanowski, Lwów, 3) Dr Jakub Blech, Gorlice, 4) Izak Schiff, Katowice, 5) Dr Mieczysław Menderer, Tarnów, 6) Dr Wolf Mandel, Tarnów, 7) Werner Leon, Sanok, 8) Leon Lustig, Kraków, 9) Joel Dreiblatt, Kraków-Chedera, 10) Dr Kalman Stein, Kraków, 11) Mgr Marek Bołchower, Cieszyn, 12) Mgr Izak Margulies, Kraków, 13) Szymon Dürstenfeld, Kraków, 14) Beniamin Naftali Spira, Kraków, 15) Szymon Spandorf, Chorzów, 16) Roman Weinheber, Krzeszowice, 17) Dr Rubin Besen, Grybów, 18) Dr Maksymilian Kleinberg, Cieszyn. Z listy nr. 2 „Mizrachi i Tora Weawoda“ delegatami zosta-

li: 1) Rabin Dr Samuel Hirschfeld, Biała, 2) Rabin Dawid Awigdor, Andrychów, 3) Wolf Götzler, Tarnów, Zastępcami delegatów: 1) Naftali Tuchfeld, Mielec, 2) Hirsch Stempel, Kraków, 3) Dr Mojżesz Leib Kurz, Kraków, Tel-Aviv, 4) M. D. Geloehowski, Warszawa-Jerozolim, 5) Mojżesz Mandelbaum, Kraków-Jerozolim, 6) Prof. Pick A., Poznań - Jerozolim. Z listy nr. 3 „Bloku Pracującej Palestyny“ delegatami zostali: 1) Dr Ozjasz Spira, Kraków, 2) Samuel Chaim Herzog, Kraków, 3) Samuel Chanoch Weiland, Lwów, 4) Mgr. Klemes Izrael Goldfarb, Kraków, 5) Maksymilian Boruchowicz, Kraków. Zastępcami delegatów: 1) Dow Friedmann, Kraków, 2) Eliahu Rudolf, Kraków, 3) Naftali Birnhack, Kraków, 4) Perla Weissowa, Tarnów, 5) Dr Joachim Arnhold, Kraków, 6) Józef Zins, Bielsko, 7) Mojżesz Leib Sternfeld, Kraków, 8) Markus Friedman, Mielec, 9) Izidor Weireb, Kraków, 10) Jecheskiel Guttreich, Nowy Sącz, 11) Józef Grünberger, Kraków. Z listy nr. 4 „Poalej-Syjon Lewicy“ delegatem został: 1) Schachne Sagan, Warszawa. Zastępcami delegata: 1) Leib Schmerler, Kraków, 2) Izak Bergbaum, Kraków, 3) Mojżesz Erem, Kraków-Tel-Aviv.

* * *

Zaznacza się, iż delegat z listy nr. 1, tow. Dr Tisch Eliasch, jakoteż figurujący wśród zastępców tejże listy nr. 1 tow. Dr Kalman Stein nie są członkami Światowego Związku Ogólnych Syjonistów, lecz stoją na platformie idei Światowego Zjednoczenia Ogólnych Syjonistów i nie są związani dyscypliną Św. Związku Ogólnych Syjonistów.

Za główną Komisję Wyborczą
Mr. LEON SALPETER

Polski, Bank Amerykański, Polski Bank Komer-cyjny, Międzyn. Bank Handlowy, Deutsche Bank, Śląski Zakład Kredytowy, Wileński Pryw. Bank Handlowy.

— 00 —

— Jeszcze jest kilka wolnych miejsc na MIĘ-DZYŚRODOWISKOWEJ KOLONII AKADEMICKIEJ W RABCE-ZDROJU. Pokoje słoneczne i wygodne. — Gry sportowe. Plaża. — Basen. — Patefon. — Imprezy towarzyskie. — Opieka lekarska. — Indywidualne zniżki kolejowe i klimatyczne. — Cena za 4-ro tygodniowy pobyt 115.— zł, za 2 tygodnie 62.— zł. Informacje i zgłoszenia: Kraków, ul. św. Krzyża 3 m. 7. tel. 127-04 godz. 19—22, w Rabce-Zdroju Kolonia Akademicka Willa „Lilia“ lub Warszawa, ul. Chłodna 18/23. 4145k

— 00 —

— KIEROWNICTWO KOLONII HARCERSKO-WYPOCZYNKOWEJ W ZAWOI Związku Żydów Uczestników Walk o Niepodległość Polski przyjmuje zgłoszenia na II-gi turnus w lokalu Związku, Kraków, Rynek Gł. 12 II p. w godz. od 18—20.30. Ze względu na nieznaczny ilość wolnych miejsc, pożądane szybkie zgłoszenia. 4099g

— 00 —

KOLONIA ŻYD. DOMU AKADEMICKIEGO I LWOWSKIEJ „MAKABI“ W SZCZYRKU 4-tyg. zł. 110.— KOMFORTOWY BUDYNEK — WY-KWINTNE WYŻYWIENIE. 50% ULGI KOLEJO-WE INDYWIDUALNE W OBIE STRONY. Zgło-szenia: Lwów, Dom Akademicki Stroha 2. Łódź: „Makabi“, Al. Kościuszki 21. Tel. 241-07. 4590k

— 00 —

KORZYSTAJCIE Z OSTATNICH DNI ZGŁO-SZEŃ, by przyjemnie i beztrudno spędzić wakacje na akademickich koloniach letnich ŻYD. DOMU AKAD. i Lwowskiej „MAKABI“ w PIWNICZNEJ-

Bł. p.

z Fischerów

FEIGLA BOCHNER

wdowa po bł. p. Samuelu Bochnerze
zmarła po ciężkich cierpieniach
przeżywszy lat 73

Pogrzeb odbędzie się dziś w niedzielę
dnia 9 lipca 1939 r.

Blizsze szczegóły podane będą na klep-sydrach

DZIECI

Z powodu śmierci bł. ZŁATY LUSTGARTEN w Krakowie składają wyrazy najszlachetniejszego współczucia Rodzinnie i córce Geni Wołczyńskiej — 4642k M. WOŁCZYŃSCY.

— 00 —

— ZAMIAST KWIATÓW na grób bł. RÓŻY ADEROWEJ składają: Anna Reichowa zł. 10.—, Salomea Hoffmanowa zł. 10.—, Róża Schragero-wa zł. 10.—, Zygmunt Schragier zł. 10.—, Razem zł. 40.—, z czego zł. 20.— na T. O. Z. oraz zł. 20.— na KOLONIE W JORDANOWIE. 4107g

ZDROJU (zł 98.—) KRYNICY-ZDROJU (zł 125.—) 50% INDYWIDUALNE ZNIŻKI KOLEJOWE Z KAŻDEJ MIEJSCOWOŚCI W OBIE STRONY. — Komfort — rozrywki — turystyka — wykwintne wyżywienie. Pokoje 2 i 3-osobowe. Zgłoszenia i informacje: Sekretariat Żydowskiego Domu Akademickiego, Lwów, ul. J. Stroha 2. Tel. 285-44. 4589k

Już w najbliższych dniach podpisany będzie sojusz polsko-angielski

Londyn, 8. 7. (A) W niedzielę przybywają do Londynu ambasador polski hr. Raczyński i płk. Koc.

W związku z tym w kołach politycznych mówią, że stosunki polsko-angielskie uregulowane zostaną w formalnym pisemnym sojuszu, który potwierdzi tekst deklaracji wzajemnej pomocy, złożony przez prem. Chamber-

laina dnia 6 kwietnia b. r. w Izbie Gmin. Pierwotnie przypuszczano, że sojusz polsko-angielski zostanie sformułowany po zawarciu paktu angielsko-francusko-rosyjskiego, jednak obecnie, z powodu coraz nowych trudności w Moskwie wydaje się, że sojusz polsko-angielski podpisany będzie już w najbliższym czasie.

Ostatnia próba

wciągnięcia Sowietów do frontu obronnego

Londyn, 8. 7. (A) Ambasadorowie Francji i Wielkiej Brytanii w Moskwie mają już w ręku nowe instrukcje, które zalecają im podjęcie ostatniej próby doprowadzenia do zawarcia paktu trzech, opartego na szerszych podstawach, tzn. przewidującego także pomoc wzajemną na wypadek agresji pośredniej. Rząd francuski przystępuje do ostatnich rozmów jeszcze z pewną dozą optymizmu, natomiast rząd angielski ma mało nadziei, by można było w krótkim czasie doprowadzić do zawarcia tego rodzaju szerokiego paktu

i wierzy tylko w możliwość zawarcia paktu 3-ch, ograniczonego do wypadków bezpośredniej agresji przeciwko któremukolwiek z trzech sygnatariuszów paktu.

Treść nowych instrukcyj, otrzymanych przez ambasadorów angielskiego i francuskiego w Moskwie trzymana jest w ścisłej tajemnicy. Obaj ambasadorowie mieli oświadczyć, że przedczesne ogłaszanie wiadomości o instrukcjach może tylko utrudnić rokowania.

Wojska niemieckie koncentrują się pod Wrocławiem

Katowice, 8. 7. (K) Ze Śląska Opolskiego donoszą: Z wiarygodnych źródeł donoszą o wielkiej koncentracji wojska niemieckiego pod Wrocławiem. Zgromadzono tam w ostatnich dniach formacje różnych broni poczynając od piechoty a kończąc na ciężkiej broni pancernej. W miejscowości Löwe władze niemieckie zakupiły od włościan ich obszary ziemskie wraz z zasiewami. Trawę oraz żyto skoszono w szybkim tempie poczym przystą-

piono do budowy lotniska wojskowego. Do robót tych używano początkowo uciekinierów z Polski, ale z powodu wzrastających objawów niezadowolenia wskutek złego traktowania ich oraz kiepskiego odżywienia, zesłano ich do różnych obozów, a w ich miejsce sprowadzono ludzi z „Arbeitsdienstu“.

Do Bytomia przybyły wczoraj większe oddziały Gestapo, co wywołało niepokój wśród mieszkańców tego pogranicznego miasta.

Ribbentrop w niełasce

Berlin, 8. 7. (A) Niepowodzenia polityki niemieckiej na odcinku gdańskim wywołały niełaskę min. Ribbentropa. Na pogorszenie się jego sytuacji wpłynęły również wiadomości napływające z „Protektoratu“. Stan rze-

czy na terenie „protektoratu“ zaostrzył się tak dalece, że kanclerz Hitler wezwał do Berchtesgaden protektora v. Neuratha, który ma złożyć kanclerzowi szczegółowy raport.

W Berlinie wierzą w pokój

Berlin, 8. 7. (A) Tutejsze koła dyplomatyczne są zdania, że do jesieni nie należy się spodziewać żadnych posunięć ze strony Trzeciej Rzeszy. Kryzys gdański uważają tu za należący do przeszłości. Obserwatorzy są zdania, że przebieg jego nie zostanie bez wpływu na dalszy

kierunek polityki niemieckiej. Okazało się bowiem, że zawładnięcie Gdańskiem jest rzeczą, która musi spowodować wojnę, a wszyscy są zdania, że Hitler, przynajmniej na razie, zwłaszcza na skutek nacisku Mussoliniego, wojny spowodować nie chce.

W Tyrolu -- zapowiadają się rozruchy

Londyn, 8. 7. (A) Wiadomości nadchodzące z Tyrolu świadczą, że opór tamtejszej ludności przeciwko projektowi przesiedlenia do Rzeszy jest coraz gwałtowniejszy. Władze liczą się nawet z możliwością poważnych rozruchów. To też do Tyrolu zostały wysłane b. liczne oddziały policji. Projekt niemiecko-włoski przewidu-

je przesiedlenie w pierwszym etapie 10.000 Niemców. W najbliższych dniach ma się odbyć wielkie zgromadzenie tych ludzi, na którym mają być powzięte uchwały protestacyjne oraz ustalona ma być akcja, której celem byłoby uniemożliwienie wykonania planu.

Ustawiczne zsyłki młodzieży czeskiej do Niemiec

Praga, 8. 7. PAT. „Hospodarsky Rozhled“ pisze, że dla zapewnienia normalnego przebiegu żniw w Czechach i na Morawach oraz ukończe-

nia w terminie przewidzianym rozpoczętych robót publicznych należy niezwłocznie znaleźć 100 tys. robotników. W tym celu do pracy so-

B. poseł Grynbaum w Warszawie

Warszawa, 8. 7. (A) Do Warszawy przybył członek egzekutywy, b. poseł na Sejm R. P. Izak Gruenbaum.

Przysposobienie gospodarstw domowych na wypadek wojny

Warszawa, 8. 7. Wydział gospodarczy Rady Narodowej Polek rozpoczął akcję propagowania w społeczeństwie, a zwłaszcza wśród kobiet, przygotowania surogatów zastępczych w postaci umiejętnie konserwowanych jarzyn, owoców, jagód, ziół leśnych, grzybów itd.

Na zebraniu dyskusyjnym w gronie fachowych znawczyń tych zagadnień, przy udziale przedstawicielek Rady Narodowej Polek, Zw. Kół Gospodyń Wiejskich, Unii Zw. Obrończyń Ojczyzny i Ligi Kooperatystek omówiono metody, jakie należy zalecać i propagować, jak pasteuryzację, kiszenie, solenie, ewentualnie suszenie wymienionych produktów. Akcją przetwórczą zająć się powinny spółdzielnie, gdyż przerób w indywidualnym gospodarstwie nie ma warunków odpowiednich. Pożądanym jest natomiast udział osób prywatnych w zbieraniu produktów, dostarczaniu jarzyn, owoców, grzybów, jagód, ziół.

Koła gospodyń wiejskich wydadzą fachowe broszury, dotyczące przepisów różnych form konserwowania i przerobu. Zamierzone jest też propagowanie tej akcji w pogadankach radiowych.

Podróże kształcą...

Londyn, 8. 7. PAT. W Londynie bawi obecnie delegacja polskiej młodzieży akademickiej przybyła na zaproszenie stowarzyszenia studentów brytyjskich „British Youth Peace Assembly“.

Przyjazd polskich studentów jest rewizytą na wizytę złożoną przez studentów brytyjskich, którzy bawili w Polsce w kwietniu b. r. Wizyta ta ma na celu nawiązanie kontaktu i wymianę myśli między polską i angielską młodzieżą. Delegacja młodzieży w skład której wchodzi przedstawić „Ligi“, Legionu Młodej Polski, Młodej Wsi, sekcji akademickiej P. P. S., młodzieży narodowej i Legii Akademickiej będzie przyjmowana herbatką w Izbie Gmin oraz w ambasadzie R. P.

W czasie swego tygodniowego pobytu w Anglii polscy akademicy zapoznają się z życiem brytyjskiej młodzieży akademickiej i zwiedzają m. in. jeden z obozów armii terytorialnej.

Katastrofa szybowca

Katowice, 8. 7. (K) Wczoraj po południu z lotniska katowickiego wystartował na szybowcu pilot Władysław Staknia z Wilna. Szybowiec holowany był przez samolot, który odcpił go na wysokości 2.000 mtr. W chwili kiedy szybowiec znajdował się nad Giszowcem, zerwał się porywisty wiatr i szybowiec począł gwałtownie opadać. Pilot przy pomocy spadochronu wyskoczył ze szybowca i szczęśliwie wylądował na polach pod Giszowcem. Szybowiec spadł, roztrzaskując się doszczętnie.

Rewizje sanitarne w Sosnowcu

Sosnowiec, 8. 7. (K) Władze sanitarne miasta Sosnowca z lekarzem powiatowym drem Blinstrubem na czele przeprowadziły onegdaj szereg wizytacji w sklepach i składach. W wyniku inspekcji zapieczętowano 4 owocarnie żydowskie oraz na 2 właścicieli bazarów nałożono wysokie grzywny.

Robotnicy niemieccy do obozów koncentracyjnych

Gdańsk, 8. 7. (A) Szef S. S. na Prusy Wschodnie i Gdańsk Redies wykazuje w ostatnich dniach b. dużą ruchliwość. Jego decyzją spowodowano aresztowanie robotników, zajętych przy budowach fortyfikacyj oraz przy pracach transportowych i montażowych. Aresztowani robotnicy zostali wywiezieni pod eskortą do obozów koncentracyjnych.

stali powołani poza bezrobotnymi, również akademicy. Pomimo tego katastrofalnego braku rąk roboczych na rozkaz władz niemieckich dalszych 60 tysięcy robotników czeskich zostali wysłanych do Niemiec.

Japończycy nie odnoszą sukcesów na froncie mandzursko-mongolskim

London, 8. 7. (W). Specjalny korespondent agencji Reutera na froncie mandzursko-mongolskim, przebywający obecnie w Hailar donosi, że toczące się tam walki rozciągają się na froncie długości ok. 20 mil nad granicą Mandżurii i zewnętrznej Mongolii. Biorą w nich udział czołgi i ciężka artyleria. Walka toczy się głównie o wzgórze Monahan, położone w odległości 180 mil na południo-wschód od Hailar. Ogólnie przypuszczają, że incydent ten potrwa dłuższy czas, ponieważ od strony Syberii podążać mają nowe posiłki. Pewien wpływ na rozwój działań wojennych mają ulewne deszcze, które padają od dłuższego czasu, niszcząc drogi i tamując komunikację. Znaczna część pozycji na wschodnim brzegu rzeki Khalka i Monahan Hill znajduje się w rękach Japończyków. Mongoli zostali na razie odepchnięci od wzgórze. Japończycy zapewnili sobie w kilku miejscach przeprawę przez rzekę, na zachodnim brzegu jednak rzeki znajdują się silne pozycje mongolskie, utrzymywane pomimo mocnego ognia japońskiej artylerii i karabinów maszynowych.

Samoloty japońskie nie biorą obecnie na tym

odcinku udziału w walkach ze względu na zmienność pozycji nieprzyjacielskich. Korespondent Reutera odniósł wrażenie, że walki w ciągu ostatnich dwóch dni i nocy nie przyniosły Japończykom oczekiwanych sukcesów ze względu na silne przeciwnatarcia mongolskie. Wojska mongolskie są pomieszane z oddziałami sowieckimi. Jeden z wyższych oficerów japońskich oświadczył korespondentowi, że posiłki sowieckie, liczące ok. 60 tys. ludzi wzmocniły pozycję wojsk mongolskich i wnieśli je na duchu.

Straty po stronie mongolskiej obliczają na 600 zabitych. Dowódca japońskich sił powietrznych twierdzi, że walki w powietrzu skończyły się zwycięstwem Japończyków. Samoloty sowieckie, chociaż są szybsze od niektórych samolotów japońskich, w walkach okazały się mniej skuteczne. Poruszają się one w formacjach zbyt ścieśnionych, co powoduje częste zderzenia podczas walk. Dowódca eskadry, który rozmawiał z korespondentem Reutera oświadczył, że sam zestrzelił 14 samolotów sowieckich w ciągu ostatnich dwóch tygodni.

Grabieże niemieckie w „protektoracie“

Praga, 8. 7. PAT. Rząd protektoratu Czech i Moraw zarządził rejestrację i obowiązek oddania do dyspozycji władz wszelkich posiadanych zagranicznych środków pieniężnych i szlachetnych metali, jak również papierów wartościowych oraz wierzytelności w stosunku do zagranicy. Zgłoszenie, względnie dostarczenie wspomnianych walorów nastąpić winno najpóźniej do dnia 31 lipca 1939 r. w Banku Narodowym Czech i Moraw.

Czy przydadzą się kiedyś przeciw Niemcom

Praga, 8. 7. (A) Władze niemieckie poleciły „rządowi protektoratu“ przeprowadzenie gruntownej naprawy wszystkich dróg na terenie Czech i Moraw, które mogą mieć jakiegokolwiek znaczenie strategiczne. Drogi te mają być oddane w najzupełniejszym porządku przed 1 września.

Francja zniechęca się do Rosji sowieckiej

Paryż, 8. 7. PAT. W prasie paryskiej coraz szerzej znajduje się wyrazy coraz większej nieufności w stosunku do dyplomacji sowieckiej.

„Le Jour“ przychodzi do wniosku, że z rokowań, które były źle nawiązane Kreml stara się wyciągnąć korzyści dla siebie. Teraz, skoro opinia europejska w stosunku do Rosji zaczyna się zmieniać, to możliwe, że Sowiety, obawiając się izolowania, podpiszą umowę za cenę o wiele mniej wygórowaną. W każdym razie, gdyby miało dojść do rozbicia rokowań — pisze dziennik — konsekwencją tego byłoby wypowiedzenie paktu francusko-sowieckiego.

Korespondent londyński „Le Jour“ twierdzi, że w Londynie coraz bardziej umacnia się przekonanie, że rząd sowiecki bynajmniej nie pragnie zbyt szybkiego podpisania szerszego układu i że Rosja w razie wojny w Europie starałaby się jaknajdłużej pozostawać neutralną.

Większość prasy paryskiej jest dziś przekonana, że rokowania o ile dadzą wyniki pozytywne, to wyrazić się tylko mogą w o wiele węższym od projektowanego w układzie trójstronnym angielsko - francusko - sowieckim, przewidującym wzajemną pomoc w razie napaści.

Aresztowanie sześciu groźnych przestępców na stacji Kraków-Płaszów

KRAKÓW, 9 lipca
Policja krakowska wdrożyła wczoraj pościg za sprawcami zuchwałego napadu rabunkowego na Zabłociu (zob. str. 17). W toku pościgu funkcjonariusze policji krakowskiej otoczyli dworzec kolejowy na stacji Kraków-Płaszów gdzie w pociągu odchodzącym w stronę Lwowa dokonano sensacyjnego aresztowania.

Wśród pasażerów tego pociągu zatrzymano sześciu groźnych włamywaczy kasowych, przy których znaleziono narzędzia do włamań oraz

broń palną.

Z pośród zatrzymanych trzech kasiarzy pochodzi ze Lwowa i poszukiwani są przez tamtejszą policję, natomiast dalsi trzej pochodzą z Krakowa.

W toku dochodzeń okazało się, że jeden z nich brał udział w napadzie rabunkowym, jakiego usiłowano dokonać przed kilkunastu dniami na mieszkanie p. Izraela Brennera przy ul. Berka Joselewicza w Krakowie. Bandyty sterroryzowali wówczas służącą, lecz zostali spłoszeni przez drugą służącą, która zjawiła się

Z okazji zaręczyn p. DOBY KORN z Myślenic z p. SA-LOMONEM MUSZELEI. z Kalwarii serdecznie gratulują
4648k KOLEŻANKI I SIOSTRA.

Mszczą się na spokojnym konsulu

Berlin, 8. 7. (A) Rząd Rzeszy zwrócił się do rządu Wielkiej Brytanii z żądaniem odwołania ze swego stanowiska angielskiego konsula generalnego w Wiedniu, Gainera. Żądanie to zostało umotywowane rzekomym uprawianiem przez konsula szpiegostwa na terenie Austrii, w rzeczywistości chodzi tu jednak o krok odwetowy.

„Führer“ Niemców litewskich

Kowno, 8. 7. PAT. Organ Niemców w Litwie „Deutsche Nachrichten fuer Lithauen“ w swoim ostatnim numerze zamieszcza opis podróży inspekcyjnej prezesa kulturverbandu niemieckiego w Litwie von Reichardt po Litwie południowej. Po odwiedzeniu szeregu miejscowości von Reichardt przerwał swą podróż inspekcyjną w Wierzbołowie. Jak donosi pismo, następna podróż inspekcyjna jest przewidziana w najbliższym czasie.

„Deutsche Nachrichten“ nazywa von Reichardt „fuehrerem“ Niemców na Litwie. Przeciwko nazwie tej występuje dziś „Lietuvos Zinios“, zapytując kto „namaścił“ von Reichardt na wodza.

Funk w Szwajcarii

Bazyilea, 8. 7. PAT. Przybył tu dziś minister gospodarstwa Rzeszy i prezes Banku Rzeszy Funk, który weźmie udział w zebraniu miesięcznym Banku Wypłat Międzynarodowych. Na zaproszenie rady związkowego Obrechta min. Funk z małżonką zwiedził dziś szwajcarską wystawę krajową w Zurychu.

Senatorzy bez mundurów nie są senatorami

Bukareszt, 8. 7. PAT. Senat postanowił wykluczyć grupę senatorów, którzy odmówili przybycia na posiedzenie senatu w mundurach i z tego powodu nie mogli brać udziału w pracach senatu. Wśród wykluczonych senatorów znajdują się m. in. Constantin Bratianu, Jules Maniu, Mihalache, dr Lupu, Grigoire Iunian, Vasile Sasu i biskup prawosławny Batholomeu.

Za fałszowanie wagi do Berezy

Warszawa, 8. 7. (A) W tych dniach ukaże się rozporządzenie komisariatu rządu, mocą którego za fałszowanie wagi grozi zesłanie do obozu odosobnienia, w wypadku zaś powtórzenia się przestępstwa, sklep zostanie przymusowo zamknięty.

Pustki na letniskach kłajpedzkich

Kowno, 8. 7. PAT. Z Kłajpedy donoszą, że nadmorskie miejscowości kuracyjne w kraju kłajpedzkim świecą obecnie pustkami. W latach poprzednich miejscowości te zwiedzały wielkie ilości turystów zarówno z Litwy, jak i z Rzeszy.

w międzyczasie.

Obecnie wśród zatrzymanych na stacji Kraków-Płaszów kasiarzy znajduje się jeden ze sprawców tego napadu.

Dzieci zamiejscowe w krakowskich szkołach powszechnych

Z uwagi na to, że ilość dzieci zamiejscowych, korzystających ze szkół powszechnych w Krakowie, mimo istnienia szkół w gminach ich zamieszkania, dochodzi do 2.000 — Gmina m. Krakowa narażona z tego powodu bez obowiązku ustawowego na wielkie wydatki, — pobierać będzie począwszy od nowego roku szkolnego ustawową opłatę w wysokości zł. 20.— rocznie za każde dziecko zamiejscowe. Sposób uiszczenia opłat podadzą na początku roku szkolnego Kierownictwa szkół.

Tragiczna śmierć cyklisy

Jadący na rowerze do Szydłowca 19-letni Lejb Wajnberg trzymał się jedną ręką auta ciężarowego, które w pewnej chwili gwałtownie się przemieściło, wskutek czego Wajnberg wpadł pod koła, a koła samochodu zgruchotały mu czaszkę. Przybyły lekarz stwierdził zgon.

Ozon i endecja demonstracyjnie opuszczają posiedzenie Rady Miejskiej

KRAKÓW, 9 lipca.

Kultura i sztuka

W dalszym ciągu dyskusji nad tym działem na posiedzeniu Rady miejskiej Krakowa przemawiał radny Stronnicwa Narodowego prof. dr. Pigoń. Swój długi wywód na temat budżetu kul-

tury i koniecznych zmian w nim zakończył mowca m. in. wnioskiem o skreślenie subwencji na rzecz Gminy żyd. na cele kulturalne w kwocie 1250 zł. Po krótkiej dyskusji zabrał głos radny dr Kalman Stein, który uzasadniał stanowisko radnych żydowskich wobec działu kultury.

zaprzeczną własnością każdej istoty ludzkiej — tej swobody, która jest pierwszym darem Boga dla człowieka“.

O uszanowanie tej naszej swobody i naszej równości tutaj obecnie walczymy.

Praca teatru

Następnie liczni mowcy uzasadniali szereg wniosków.

Nowy ton do dyskusji wniosło przemówienie dyrektora Teatru Miejskiego p. K. Frycza, który oświadczył, że należałoby śpiewać hymn na cześć aktorów krakowskich, pracujących w nader ciężkich warunkach. Aktorzy nie mają bowiem ściśle zagwarantowanych płac. Omalwając bolączki repertuarowe wskazał dyr. Frycz na brak sztuk społecznych. Konkurs rozpisany przez miasto Kraków na sztukę dramatyczną z okazji uzyskania niepodległości dała obfity plon w sumie 77 sztuk, ale żadna z nich nie uzyskała pierwszej nagrody. Najlepszą z nich wystawił Teatr Miejski ale grał ją trzy razy, a na czwarty raz „nawet batem nie można było nikogo sprowadzić“. Mowca skarży się, że Warszawa „sprząta“ Krakowowi aktorów i podkreśla znaczenie unormowania stałego bytu aktorom.

Wnioski endeckie upadły

Przystąpiono do głosowania nad wnioskami. Wszystkie wnioski endeckie, mający charakter demonstracyjny upadły. Upadł m. in. wniosek o stworzenie szkół wyznaniowych. Radni socjalistyczni i radni żydowscy rozporządzali 39 głosami, a Ozon i endecja 36 głosami. Ta większość przeprowadziła wszystkie wnioski. I tak upadł wniosek o skreślenie sumy 600 zł. i sumy 1250 zł. na cele kulturalne Gminy żydowskiej. Przeciw skreśleniu tych pozycji głosowali socjaliści i Żydzi, a zwracał uwagę fakt, że trzech radni Ozonu wstrzymali się od głosowania.

Szkolnictwo żydowskie

Większość Rady m. uchwiliła następnie m. t. subwencję w kwocie 10.000 zł na cele szkolnictwa żyd. w Krakowie. Kwota ta ma być wstawiona do budżetu nadzwyczajnego.

Potępienie zajęć uniwersyteckich

Na wniosek r. Dra Feinera większość Rady uchwiliła celem napiętnowania napadów niektórych studentów na swych kolegów zmniejszyć stypendium dla studentów U. J. o kwotę symboliczną 1 złotego.

Sensacyjny wynik głosowania

Przystąpiono do głosowania. Przeciw budżetowi kultury i sztuki głosowali radni Ozonu i radni endeccy. Dział ten został przyjęty większością 39 głosów.

Jedynie tylko budżet teatru został przyjęty jednomyślnie.

Miernikiem prawdziwej kultury i oświaty -- stosowanie równych praw wobec wszystkich

Mowa radnego Dra Kalmana Steina

Wszyscy bez względu na dzielące nas różnice pragnęlibyśmy widzieć, aby Kraków, stolica duchowa Polski stała się faktycznie ośrodkiem najsilniej rozwiniętego życia kulturalnego i duchowego. Tę ambicję posiadamy wszyscy i chcielibyśmy widzieć Kraków wielki i przodujący wszystkim miastom Polski. Kraków jako prawdziwy skarbiec pomników i kulturalnego dorobku Polski, siedziba najstarszego i najświetniejszego Polskiego Uniwersytetu, Polskiej Akademii Umiejętności, Muzeum Narodowego, ma prawo i możliwość ubiegania się o palmę pierwszeństwa wśród wszystkich miast Polski. Mowa była o tym jak można zrealizować te postulaty — mam czas ograniczony i dlatego pragnę zwrócić uwagę na jeden tylko odcinek — zróbmy z Krakowa miasto festiwalów! Istniał do niedawna ośrodek tego rodzaju festiwalów — Salzburg. Dzisiaj Salzburg przestał być tym ośrodkiem. Wykorzystajmy tę wyjątkową okazję. Możemy stworzyć w Krakowie ośrodek dla wielkiej sztuki polskiej i międzynarodowej dając wielkim Polakom i wybitnym przedstawicielom sztuki wszystkich narodów możliwość stworzenia w Krakowie ośrodka prawdziwej sztuki.

A teraz zagadnienie drugie.

Jak wielkieby nie były różnice, które znamionowały przemówienie ks. prof. Weryńskiego i radnego Przybysia na temat zagadnień wychowawczych i światopoglądowych i drogi rozwoju kultury, jeden czynnik stanowił punkt zbieżny dla tych rozmiągających się częstokroć zapatrywań, to podkreślenie łączności kultury polskiej z zachodem i źródłami jej cywilizacji.

Świat dzieli się bez względu na to, czy sobie tego życzymy, czy też nie, na dwa obozy, jeden walczący o wolność i swobodę i równość wszystkich ludzi, — to obóz zachodu oparty cywilizacją zachodu, — a drugi, głoszący ucisk, gwałt, i przemoc, — to świat Walhali i Jej Bogów. Pomiędzy tymi dwoma światami rozegrać się musi walka na śmierć i życie. Gdzie znajdzie się w tej chwili Polska? Politycznie znajdujemy się na froncie wspólnym z wielkimi demokracjami zachodu, ale toczy się jeszcze bój o wewnętrzny rozwój stonków.

I o to teraz z tej samej prawej strony, podczas dyskusji budżetowej nad działem sztuki i kultury wypływają żądania skreślenia groszowych pozycji przeznaczonych dla szkolnictwa żydowskiego.

Dzisiaj z żądaniem skreślenia pozycji na teatr żydowski wystąpił prof. dr. Pigoń. Niechaj mi wolno będzie postawić twierdzenie, że miernikiem prawdziwej kultury, rzeczywistej oświaty jest uznanie praw wszystkich, dlatego nie sposób mówić o prawdziwej kulturze, czy oświacie stosując równocześnie zasadę dyskryminacji wobec nas.

Już raz w związku z inną bardziej przyziemną gospodarczą sprawą, dotyczącą zabudowy miasta, podkreśliłem i dzisiaj, to jeszcze raz powtarzam, że mamy pełne i niezaprzeczone prawo do żądania równomiernego traktowania, że to samo prawo jest naszym boskim i ludzkim prawem, że bez względu na wszystkie przeszkody, czy przeciwieństwa nigdy i pod żadnym warunkiem nie zrezygnujemy z tych przysługujących nam praw. Nie wierzę w to, by świat miał wrócić w okres dzungli i by dało się na długo zgnieść to wszystko, co w ludziach jest piękne, wielkie i szlachetne. To jest pewne, nikt nie potrafi złamać naszej woli i naszego przeświadczenia o słuszności naszego stanowiska!

młodzieży korzystania z nauki powszechnej. Była tutaj mowa o niedociągnięciach i konieczności poprawy obecnego stanu rzeczy, jesteśmy w tym względzie zgodni z wszystkimi. Jako przedstawiciel ludności żydowskiej, pragnę zwrócić uwagę na pewną kwestię. W Krakowie utrzymuje społeczeństwo żydowskie szereg szkół prywatnych i kosztem kilkuset tysięcy złotych rocznie kształci się w tych szkołach około 1700 dzieci żydowskich. To szkolnictwo prywatne odciąża budżet gminny, albowiem szereg gmachów szkolnych dla tych szkół wybudowało społeczeństwo żydowskie, mimonad wyraz ciężkich warunków, własnym kosztem. Odciążamy również i budżet państwowy. Prosimy wobec tego o uchwalenie, by dla 4-ch największych szkół prywatnych i ludowych, utrzymywanych przez społeczeństwo żydowskie przy znaną została subwencja po 2.500 zł. rocznie dla każdej. Względy słuszności przemawiają za tym, by gmina choć w drobnej części niejako w formie symbolicznej przyczyniła się do kosztów utrzymania tych szkół, skoro ciężar ich zbudowania i pełnego utrzymania zdjęliśmy z bark gminy i państwa. Przemawia zatem także zasada równości o której poprzednio była mowa.

Pozostaje jeszcze minimalna pozycja 1250 zł. dla Teatru Żydowskiego. Ci z panów, którzy się teatrem na nieco szerszej płaszczyźnie zajmowali, tym znany jest rzetelny wysiłek artystyczny teatru żydowskiego, ci będą może znali choćby z recenzji poważne osiągnięcia teatru żydowskiego. Dla szerokich mas żydowskich własny teatr jest jedynym źródłem zbliżającym ich ku sztuce, jest jedną z ważkich ośrodków żyd. życia kulturalnego. Społeczeństwo żyd. słusznie może domagać się od gminy, by znów niejako symboliczną złotówką okazała swe zainteresowanie dla wszystkich warstw społeczeństwa, a więc i dla Żydów.

Niechaj mi wolno będzie, powracając do zasadniczej dyskusji, jaka się toczyła, powtórzyć słowa które wypowiedział podczas zeszłorocznego kongresu katolików francuskich w Rouen ówczesny Sekretariat Stanu, a dzisiejszy Ojciec Święty Pius XII:

„Występujemy dzisiaj jako obrońcy prawdziwej swobody człowieka, swobody będącej nie-

Ozon i endecja nie biorą udziału w posiedzeniach budżetowych

Po przerwie radny Ogrodziński (S. N.) oświadcza, że ponieważ większość w obradach budżetowych powoduje się nie względami rzeczowymi(!) lecz względami na wnioskodawców, radni Stronnicwa Narodowego nie wezmą udziału w posiedzeniu budżetowym.

Podobne oświadczenie składa r. Jakubowski w imieniu Ozonu.

Radni ozonowi i radni endeccy opuszczają

salę obrad.

Budżet uchwalony

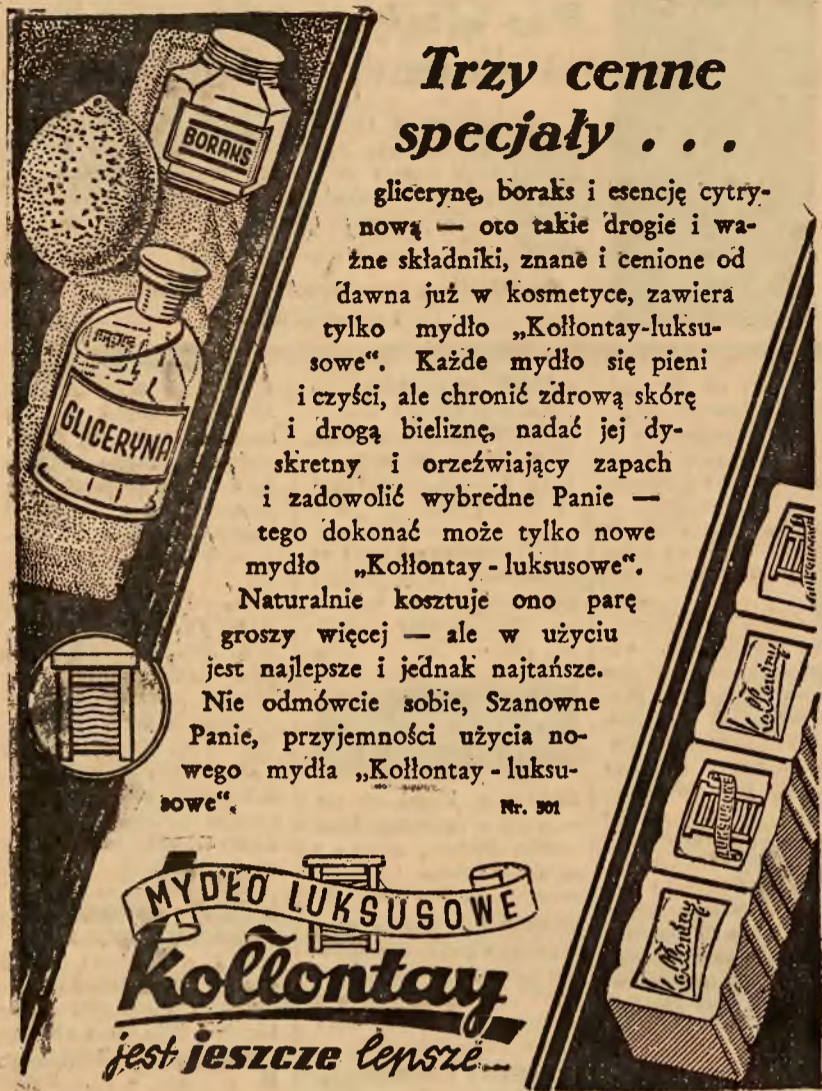
Obrady toczą się dalej. --

Po stwierdzeniu przez prez. Czuchajowskiego quorum obrady toczą się dalej nad dalszymi działami budżetu. Po krótkiej dyskusji nad poszczególnymi działami budżet został uchwalony większością 38 głosów.

12 wypadków krztuśca w Krakowie

W Wydziale Zdrowia Publicznego Zarządu Miejskiego w Krakowie zgłoszono od dnia 2. 7. do dnia 8. 7. 13 następujące choroby zakaźne: Błonica 1 wypadek, płońca 3, dur brzuszny 2, krztusiec 12, znośnica 3, mumps 1, zakażenie nosogłowe 1.

skiego w Krakowie zgłoszono od dnia 2. 7. do dnia 8. 7. 13 następujące choroby zakaźne: Błonica 1 wypadek, płońca 3, dur brzuszny 2, krztusiec 12, znośnica 3, mumps 1, zakażenie nosogłowe 1.

Trzy cenne specjalny . . .

glicerynę, boraks i esencję cytrynową — oto takie drogie i ważne składniki, znane i cenione od dawna już w kosmetyce, zawiera tylko mydło „Kollontay-luksusowe“. Każde mydło się pieni i czyści, ale chronić zdrową skórę i drogą bieliznę, nadać jej dyskretny i orzeźwiający zapach i zadowolić wybredne Panie — tego dokonać może tylko nowe mydło „Kollontay-luksusowe“.

Naturalnie kosztuje ono parę groszy więcej — ale w użyciu jest najlepsze i jednak najtańsze. Nie odmówcie sobie, Szanowne Panie, przyjemności użycia nowego mydła „Kollontay-luksusowe“.

Nr. 501

MYDŁO LUKSUSOWE
Kollontay
jest jeszcze lepsze...

Wolne posady

POSZUKUJĘ samodzielnej modniarki do spółki albo za wynagrodzeniem. Zgłoszenia Brzozowa 15/6 4116g

KRAKÓW! Poszukuję przed stawiciela artykułów masowych — metalowych. Warszawa, Leszno 49, Jarokier. 4636k

ANGIELSKIEGO

i niemieckiego, specjalnie dobra wymowa udziela uchodźca. Warunki skromne. — Zgłoszenia od godz. 13—15, ul. Krakowska 36, m. 4.

POSZUKUJE się kwalifikowanego, młodego, zdolnego kelnera oraz pomocnika na sezon letni. Zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7718“. 4091g

RAFINERIA olejów jadalnych poszukuje rafinera — swent. inżyniera chemika. Posada do objęcia natychmiast. Zgłoszenia z podaniem referencji pod „Rafineria“ Nowa Reklama, — Lwów. 4637k

Poczta szyfrowa inseratowa

nałży wrzucić w skłag oalego dnia
tylko
do skrzynek
wmurowanej w bramie przed „Nowym Dziennikiem“ a którą opróżnia się 6 razy dziennie.

DO zastępstw poszukuję solidnego, młodego współpracownika — udziałowca małym kapitałem. „Erjot“ — Biuro Ogłoszeń Stattera, — Rynek 8. 4628k

FABRYKA izolacji korkowych poszukuje przedstawiciela dobrze wprowadzonego na rynku budowlanym. Wyczerpujące oferty pod „Izolacja“ do Biura Ogłoszeń Giblańskiego, Warszawa, Nowolipie 16. 4638k

POSZUKIWANY pierwszorzędnym robotnik fachowco do wyrobu wykrotnych torbek damskich. Oferty z od pisem świadectw i życiorysem do Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7884“. 4172g

POSZUKUJE od zaraz pierwszorzędną siłę w operatywie techn. i technice. Oferty: Adm. „Nowego Dziennika“ pod „Stomatolog“ — 7855“. 4160g

MASZYNISTKA polsko-niemiecka, biegła, poszukiwana na zastępstwo od zaraz. Oferty Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7880“. 4169g

POSZUKUJE fachowych zastępców do sprzedaży win węgierskich na Kraków i województwo Krakowskie — oraz Katowice i województwo Śląskie. Zgłoszenia: Adm. „Nowego Dziennika“ pod „Czarda 4607“. 4607k

PRACA DOMOWA stworzyć sobie możesz stały zarobek przez zakupno maszyny do ręcznego przemysłu „Phoenix“. Wysyłam materiał, przyjmuję gotowe wyroby. Wiadomości fachowe niepotrzebne. Żądajcie prospektów. Juristowski Kraków, Floriańska 28. 3752k

Posad poszukują

DYPLOMOWANA absolwentka Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego i magistra praw, posiadająca praktykę zawodową i pedagogiczną, energiczna, reprezentatywna, poszukuje posady w gimnazjum kupieckim. Odpowiedź proszę skierować: Brody (k. Lwowa) skrytka pocztowa 72. 4072g

ZDOLNA, kwalifikowana siła, z długoletnim świadectwem, jez. hebrajskim, poszukuje posady od zaraz w charakterze wychowawczyni do dzieci na skromnych warunkach. Najchętniej na wyjazd. Zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7713“. 4088g

ZDOLNA krawcowa szyje w domach prywatnych oraz przyjmuje do szycia suknie, bieliznę, szlafroki, piżamy dzieciinne oraz naprawia i ceruje na każdej maszynie, po cenach bardzo niskich. Cesia Kochen, Kraków-Podgórze Kalwaryjska 25 I p m. 4. u Obstlera. 4097g

MUNDANTKA korespondentka polsko-niemiecka, stenografia, wyższe wykształcenie, dłuższa praktyka — szuka posady. Zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7889“. 4176g

BUCHALTERKA (przebitkowa), korespondentka polsko-niemiecka stenografia — szuka posady. Miejscowość obojętna. Zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7787“. 4174g

MGR PRAW — samodzielny księgowy-bilansista szuka pracy (także godzinowo, — prowadził księgi). Zgłoszenia do Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7687“. 4078g

SYMPATYCZNA, inteligentna panienka zajmie się gospodarstwem kulturalnej osoby. Oferty Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7782“. 4113g

BUCHALTERKA doskonała szuka pracy godzinowo. Łaskawe zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7807“

DLA mego syna, po szkole szukam pracy w warsztacie samochodowym. Ewent. bez wynagrodzenia. Zgłoszenia: „Uczeń“ do księgarni Wiener, Katowice, Szopena 8. 4646k

MASZYNISTKA szybko stenografująca po polsku szuka zastępczej posady od 15 lipca. Łaskawe zgłoszenia pod „zastępstwo“ do Księgarni Wienera, Katowice, Szopena 8. 4646k

MŁODA dziewczyna ze średnim wykształceniem, znająca krawieczynę, szuka gdziekolwiek i jakiegokolwiek pracy w rytualnym domu wraz z utrzymaniem. Warunki b. skromne. Łaskawe zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7789“ 4118g

ODPOWIEDZIALNY SZOFER, dobry konserwator wozów, młody, inteligentny, 9 lat jazdy i t. d. szuka posady jako kierowca wozów prywatnych. Pierwszorządne referencje. Zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „7821“. 4141g

KRAWIEC pierwszorządny szyje ubrania, zarzutki po cenach nader przystępnych. Najnowsza technika kroju Ignacy Beer, Gertrudy 12, narożnik Sarego. Tel. 205-90 3626g

ABSOLWENTKA Państwowego Instytutu Sztuk Plastycznych poszukuje posady w poważnym zakładzie graficznym. Zgłoszenia Biuro dzienników Fischman — Rzeszów pod „Grafika“. 4594k

DENTYSTKA uprawniona, zdolna, bardzo sumienna, obojętnie zastępstwo sierpień, także jako asystentka stomatologa większym zakładzie. Towarzystwo Reklamy Międzynarodowej Floriańska „Zdrojowiska albo Warszawa“. 4576k

ABSOLWENT GIMNAZJALNY (4 kl. nowego typu) POSZUKUJE posady. — Zgłoszenia: Muszyna „1920“ poście restante. 4182g

DŁUGOLETNI, rutynowany buchalter-bilansista, znawca spraw podatkowych, ma godziny wolne. Załatwia korespondencję polsko-niemiecką na własnej maszynie. Zgłoszenia: Bielsko, skr. 369 4644k

SAMODZIELNY korespondent, angielski francuski i niemiecki, uchodźca, władający 4 polskim szuka jakiegokolwiek odpowiedniego zajęcia. Łaskawe zgłoszenia Adm. „Nowego Dziennika“ pod „8014“. 8014g

NAUCZYCIEL matematyki z odbytą praktyką i pierwszorzędnymi referencjami poszukuje posady w szkole średniej. Zgłoszenia O. Gruder, Lwów, Lyczakowska 82. 4647k

Różne

AKOJE, wszelkie PAPIERY państwowe, LISTY zastawne — kupuje — sprzedaje Kantor wymiany Henryka SPERLINGA, Kolektura „KLASOWKA“ Kraków, Rynek, róg Siennej. 1262k

A. NUSSBAUM

Kraków, DIETLA 45
NAJWIĘKSZY WYBÓR
DYWANÓW I CHODNIKÓW

— Ojczy, śniłam dziś, że dostałam od ciebie dwa złote!

— No moje dziecko, ponieważ w ostatnich czasach byłaś grzeczną, możesz te pieniądze za trzymać!

PRENUMERATA w Krakowie z odnośnikiem i bez odnośnika oraz na prowincji i z przesyłką pocztową . . . miesięcznie zł 4.30 kwartalnie zł 12.90 Zagranicą z przesyłką pocztową miesięcznie zł 7.50 kwartalnie zł 22.50

OGŁOSZENIA. Podstawą obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. Strona w tekście i nadesłaniem ma 3 łamy po 76 mm. Strona za tekstem ma 6 łamów po 38 mm. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów.

CENY w złotych: I strona 1.25. Tekst 1.00. Nadesłane 0.75. Za tekstem 0.25. Drobne od słowa 10 groszy. Dla poszukujących pracy 5 groszy. Gratulacje i kondolencje do 4 wierszy zł 5.— Ogłoszenia ślubne i zaręczynowe zł 10.— Podziękowania lekarskie do 25 mm zł 10.— Nekrologi (klepsydry) do 60 mm w I. łamie zł 20.— Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%, za druk kolorowy 50%.

„NOWY DZIENNIK“ wychodzi codziennie, także w poniedz. i dni poświąt.